

ACTA DE LA COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS
Sessió de 19 de novembre de 2019

A la Sala Lluís Companys de la casa de la ciutat, el 19 de novembre de 2019, s'hi reuneix la COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS, sota la presidència de la Ima. Sra. Regidora Laura Pérez Castaño. Hi concorren les Ims. Sres. i els Ims. Srs.: Margarita Marí-Klose, Lucía Martín González, Gemma Tarafa Orpinell, Joan Subirats Humet, David Escudé Rodríguez, Montserrat Benedí i Altés, Eva Baró i Ramos, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Gemma Sendra i Planas, Neus Munté i Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Maria Magdalena Barceló Vereja, Oscar Ramírez Lara i Eva Parera Escrichs, assistits per l'assessora jurídica, la Sra. Teresa Ordóñez Rivero, que actua per delegació del secretari general i que certifica.

Excusa la seva absència l'Im. Sr. Francesc Xavier Marcé Carol.

També hi assisteixen la Ima. Sra. Francina Vila Valls i els Ims. Srs. Celestino Corbacho Chaves i Jordi Rabassa i Massons.

Igualment hi són presents les Sres.: Sònia Fuertes Ledesma, comissionada d'Acció Social, i Dolors Truñó Salvadó, comissionada d'Educació.

La Vicepresidència obre la sessió a les 09.38 h.

I) Aprovació de l'acta de la sessió anterior

Sessió ordinària 21 d'octubre de 2019. **S'APROVA**

II) Part Informativa

a) *Despatx d'ofici*

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. – (20170239) Del gerent de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 2 d'octubre de 2019, que allibera part de l'autorització de la despesa del contracte relatiu al suport al desenvolupament de diversos projectes europeus - lot 1 coordinació del projecte europeu UIA, per a l'exercici 2019, i per un import de 9.050,09 euros.
2. – (20170239) Del gerent de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 2 d'octubre de 2019, que allibera part de l'autorització de la despesa del contracte relatiu al suport per al desenvolupament de diversos projectes europeus lot 2 gestió financera i auditoria del projecte UIA, per a l'exercici 2019, i per un import de 2.054,62

euros.

3. – (20170239) Del gerent de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 2 d'octubre de 2019, que allibera part de l'autorització de la despesa del contracte relatiu al suport al desenvolupament de diversos projectes europeus lot 3 gestió financera i auditoria del projecte URBACT, per a l'exercici 2019, i per un import de 2.054,62 euros.
4. – (0620/18) De la gerent de l'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, de 9 d'octubre de 2019, que prorroga el període del contracte relatiu al servei per a la dinamització, gestió de continguts i manteniment del web de Casals de Barri, per als exercicis 2019-2020 i per un import de 19.655,99 euros (IVA inclòs)
5. – (2014/2019) De la gerent del districte de Sant Andreu, d'11 d'octubre de 2019, que inicia expedient, aprova el plec de clàusules i autoritza la despesa del contracte relatiu al desenvolupament del projecte d'acció comunitària Bon Pastor Transforma'tal barri de Bon Pastor, per als exercicis 2020-2021, i per un import de 202.709,12 euros (IVA inclòs).
6. – (0276/19) De la gerent de l'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, de 23 d'octubre de 2019, que reajusta les anualitats de l'autorització i disposició de la despesa del contracte relatiu a la formació i el seguiment de la implementació del protocol "No callem" contra les agressions i els assetjaments sexuals en locals privats d'oci nocturn i festivals adjudicat a la Fundació Surt, Fundació de Dones, per als exercicis 2019-2020, i per un import de 5.741,97 euros (IVA exempt).
7. – (20190422) Del gerent de l'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 31 d'octubre de 2019, que adjudica a l'Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament el contracte relatiu a l'estudi de discapacitat intel·lectual i envelliment: eficàcia de l'estimulació cognitiva, per als exercicis 2019-2020, i per un import de 17.992,70 euros (IVA inclòs).
8. – (s/n) De la gerent de l'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, de 24 d'octubre de 2019, que adjudica a EXIL el contracte relatiu a l'acompanyament psicològic de l'Oficina per a la No Discriminació, per als exercicis 2019-2020, i per un import d'11.700,00 euros.
9. – (0789/18) De la gerent de l'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, de 27 d'octubre de 2019, que prorroga el període del contracte relatiu al servei de supervisió dels Serveis d'Atenció, Recuperació i Acollida i dels Punts d'Informació i Atenció a les Dones, per als exercicis 2019-2020 i per un import de 11.829,60 euros (IVA inclòs)
10. – (0695/17) De la gerent municipal, de 29 d'octubre de 2019, que reajusta les anualitats de l'autorització i disposició de la despesa del contracte relatiu a la gestió, impuls, dinamització i avaluació del Centre de recursos en drets humans a la ciutat de Barcelona, com a un dels serveis de l'Oficina per a la No Discriminació adjudicat a NOVACT, per a l'exercici 2019 i per un import de 31.231,70 euros (IVA inclòs); i aprova

l'autorització i disposició de la despesa de 10.410,57 euros amb càrrec a l'exercici pressupostari 2020.

11. – (s/n) De la gerent de l'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, de 29 d'octubre de 2019, que adjudica a Fundació Universitat Oberta de Catalunya el contracte relatiu a l'Aplicació dels E.Relief maps per a l'acompanyament i la recollida de dades sobre discriminació, per als exercicis 2019-2020 i per un import de 17.569,20 euros (IVA inclòs).
12. – (0128/19) De la gerent de l'Àrea de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat, de 30 d'octubre de 2019, que aprova el reajustament de les anualitats del contracte relatiu al servei de suport a la Direcció de Democràcia Activa i Descentralització, per a l'exercici 2021, i per un import de 22.243,00 euros (IVA inclòs).
13. – (20150634) De la gerent de l'Àrea de Cultura, Educació Ciència i Comunitat, de 23 d'octubre de 2019, que cancel·la i retorna la garantia definitiva d'import de 26.703,59 euros del contracte relatiu al servei d'elaboració de propostes sobre el grau d'arrelament de les persones que el sol·liciten davant de la Generalitat de Catalunya adjudicat a Progress Projectes i Gestió de Serveis Socials, per a l'exercici 2019.
14. – (s/n) De la gerent de municipal, de 4 de novembre de 2019, que inicia expedient, aprova el plec de clàusules i autoritza la despesa del contracte relatiu a la gestió del servei d'atenció i assessorament tècnic-jurídic a l'Oficina per a la No Discriminació, per als exercicis 2020-2021, i per un import de 160.145,92 euros (IVA inclòs).
15. – (20190227) Del gerent d'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 7 de novembre de 2019, que adjudica a l'Associació Bioritmo el contracte (lot 1: Festival Brot) relatiu al servei de dinamització, coordinació i realització dels festivals de creació artística organitzats pel Departament de Joventut, així com la gestió de les infraestructures, serveis logístics, comunicació, llicències i tràmits administratius vinculats al desenvolupament dels festivals per als exercicis 2019-2020, i per un import de 17.450,00 euros (IVA inclòs).
16. – (20190227) Del gerent d'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 6 de novembre de 2019, que declara desert l'expedient per al contracte relatiu al servei de dinamització, coordinació i realització dels festivals de creació artística organitzada pel Departament de Joventut, així com la gestió de les infraestructures, serveis logístics, comunicació, llicències i tràmits administratius vinculats al desenvolupament dels festivals (lot 2: Festival Barcelona Visualsound), per als exercicis 2019-2020, i per un import de 22.545,49 euros (IVA inclòs).
17. – (20190227) Del gerent de l'Àrea de Drets Socials, de 7 de novembre de 2019, que allibera part de la quantitat de l'autorització de la despesa del contracte relatiu al servei de dinamització, coordinació i realització dels festivals de creació artística organitzats pel Departament de Joventut, així com la gestió de les infraestructures, serveis logístics, comunicació, llicències i tràmits administratius vinculats al desenvolupament del festivals, per als exercicis 2019-2020, i per un import de

5.733,32 euros (IVA inclòs).

18. – (20190227) Del gerent d'Àrea de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, de 6 de novembre de 2019, que declara desert l'expedient per al contracte relatiu al servei de dinamització, coordinació i realització dels festivals de creació artística organitzada pel Departament de Joventut, així com la gestió de les infraestructures, serveis logístics, comunicació, llicències i tràmits administratius vinculats al desenvolupament dels festivals (lot 3: Festival Rough Diamonds), per a l'exercici 2020, i per un import de 14.738,42 euros (IVA inclòs).
19. – (19050009) De la gerent municipal, de 25 d'octubre de 2019, que aprova els plecs de clàusules i convoca la licitació per a l'adjudicació del contracte de gestió i explotació del servei del bar-cafeteria del Casal de Gent Gran Casa Nostra, per un import de 3.120,00 euros.
20. – (1905008) De la gerent municipal, de 25 d'octubre de 2019, que aprova els plecs de clàusules i convoca la licitació per a l'adjudicació del contracte de gestió i explotació del servei del bar-cafeteria del Casal de Gent Gran Turó de la Peira, per un import de 12.152,00 euros.
21. – (19050007) De la gerent municipal, de 21 d'octubre de 2019, que aprova els plecs clàusules i convoca la licitació per a l'adjudicació del contracte de la gestió del servei de bar-cafeteria del Casal de Gent Gran Pedraforca, per un import de 16.095,28 euros.

Acords de la Comissió de Govern de 17 d'octubre de 2019

22. – (20202001) INICIAR l'expedient per a la contractació de Gestió i dinamització d'espais esportius (pistes de centres escolars i pistes esportives) del Districte de Ciutat Vella, amb núm. de contracte 19002228, mitjançant tramitació ordinària, amb la utilització del procediment obert, amb un pressupost base de licitació d'1.257.829,59 euros (IVA inclòs) i un valor estimat de 2.092.433,17 euros; APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte; CONVOCAR la licitació per a la seva adjudicació; AUTORITZAR l'esmentada quantitat, amb pressupost net d'1.039.528,59 euros i import de l'IVA de 218.301,00 euros; i amb càrrec a les partides i als pressupostos amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 620.822,32 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/34112 0601, un import (IVA inclòs) de 637.007,27 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/34112 0601; condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os corresponent/s atès que l'execució d'aquest contracte s'iniciarà l'exercici següent a la seva autorització. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
23. – (20209204) INICIAR l'expedient per a la contractació de la concessió del servei especial de l'Annex IV referent a la gestió i dinamització del Centre Cívic Ateneu Fort Pienc i del Casal Infantil Fort Pienc, amb núm. de contracte 19C00021, mitjançant tramitació ordinària, amb la utilització del procediment restringit segons l'art. 160 i següents de la

Llei 9/2017 LCSP i no subjecte a la regulació harmonitzada, d'acord amb l'art. 20 de la mateixa llei i amb una contractació pública sostenible d'acord amb el Decret d'Alcaldia de 24 d'abril de 2017, amb un pressupost base de licitació de 605.470,00 euros, exempt d'IVA, i un valor estimat de 2.537.455,13 euros. APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladores del contracte. PUBLICAR i CONVOCAR la licitació per a la seva adjudicació mitjançant anunci previ al DOUE i anunci al perfil del contractant d'acord amb la disposició addicional 36, article 135.4 de la LCSP. AUTORITZAR la despesa del contracte per un import de 605.470,00 euros, en concepte d'aportació màxima de la subvenció i amb càrrec a la/es partida/es i al/s pressupost/os que s'indiquen en aquest mateix document condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

Acords de la Comissió de Govern de 24 d'octubre de 2019

24. – (19001760) ADJUDICAR el contracte núm. 19001760, que té per objecte la gestió i dinamització de l'Espai Jove Boca Nord a Iniciatives i Programes, SL amb NIF B59545913 de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient i d'acord amb la proposició que ha presentat en ser considerada l'oferta més avantatjosa, pel preu de 732.248,44 euros IVA inclòs, dels quals 605.164,00 euros corresponen al preu net i 127.084,44 euros a l'IVA. DISPOSAR a favor de l'empresa adjudicatària l'esmentada quantitat amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 366.124,22 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/23222 0607; un import (IVA inclòs) de 366.124,22 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/23222 0607. CONDICIONAR la seva realització a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. FIXAR l'import de la garantia definitiva en 30.258,20 euros i retenir la garantia definitiva del preu del contracte. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals a comptar del següent al de la recepció per part de l'empresa adjudicatària del requeriment per a la formalització, sempre i quan hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DESIGNAR com a responsable del contracte a la Directora del Departament de Serveis a les Persones i al Territori. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
25. – (19001760) ALLIBERAR la quantitat de 50.905,66 euros (IVA inclòs), en concepte de baixa en la licitació, del contracte 19001760 que té per objecte la gestió i dinamització de l'Espai Jove Boca Nord, el qual ha estat adjudicat a l'empresa INICIATIVES I PROGRAMES, SL, amb NIF B59545913, i RETORNAR-LO a les partides i als pressupostos amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 25.452,83 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/23222 0607; un import (IVA inclòs) de 25.452,83 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/23222 0607. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports..

26. – (17002612-004 - 0697/17) PRORROGAR per un període comprès des del 25 d'octubre de 2019 fins al 24 d'octubre de 2020, el contracte 17002612-004 que té per objecte atendre les despeses pel servei de primera acollida, serveis especialitzats transversals i suport SAIER, amb la finalitat de foment de la inserció laboral de les persones en risc d'exclusió, adjudicat a l'empresa A.B.D. Associació Bienestar y Desarrollo, amb NIF G59435180, per un import total de 887.953,31 euros (IVA inclòs), d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient. AUTORITZAR i DISPOSAR la despesa de l'esmentat contracte per un import de 887.953,31 euros, IVA inclòs, amb càrrec a les partides i als pressupostos amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 164.701,02 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2019 i a l'aplicació pressupostària D/22731/23161 0801; un import (IVA inclòs) de 723.252,29 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22731/23161 0801; un import (IVA inclòs) de 164.701,02 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2019 i a l'aplicació pressupostària D/22731/23161 0801, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en el pressupost de l'exercici posterior a l'actual. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets de Socials, Cultura i Esports.
27. – (19003502/19010010) ADJUDICAR el contracte núm. 19003502, que té per objecte la gestió del Centre Cívic Zona Nord, Casal de Barri Torre Baró i Casal de Barri Vallbona, 2019-2021, amb mesures de contractació pública sostenible a TRANSIT PROJECTES, SL amb NIF B59489351 de conformitat amb la proposta de la Mesa de Contractació i d'acord amb la proposició que ha presentat en ser considerada l'oferta més avantatjosa, pel preu de 907.945,40 euros IVA inclòs, dels quals 750.368,10 euros corresponen al preu net i 157.577,30 euros a l'IVA. DISPOSAR a favor de l'empresa adjudicatària l'esmentada quantitat amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 440.621,27 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 432.544,82 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 34.779,31 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2019 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608. CONDICIONAR la seva realització a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. FIXAR l'import de la garantia definitiva en 37.518,40 euros i RETENIR la garantia definitiva del preu del contracte. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals a comptar del següent al de la recepció per part de l'empresa adjudicatària del requeriment per a la formalització, sempre i quan hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
28. – (19003537/19010011) ADJUDICAR el contracte núm. 19003537, que té per objecte la gestió de Centre Cívic Masia Can Verdaguer, 2019-2021, amb mesures de contractació pública sostenible a CLUB LLEUESPORT DE BARCELONA, amb NIF G60320132 de conformitat amb la proposta de la Mesa de Contractació i d'acord amb la proposició que ha presentat en ser considerada l'oferta més avantatjosa, pel preu de 634.207,94 euros IVA inclòs, dels quals 524.138,79 euros corresponen al preu net i 110.069,15

euros a l'IVA. DISPOSAR a favor de l'empresa adjudicatària l'esmentada quantitat amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 311.442,71 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 304.703,35 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 18.061,88 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2019 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608. CONDICIONAR la seva realització a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. FIXAR l'import de la garantia definitiva en 26.206,94 euros. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals a comptar del següent al de la recepció per part de l'empresa adjudicatària del requeriment per a la formalització, sempre i quan hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

Acords de la Comissió de Govern de 31 d'octubre de 2019

29. – (19003194/19010009) ADJUDICAR el contracte núm. 19003194, que té per objecte la gestió de l'Espai Jove Les Basses, 2019-2021, amb mesures de contractació pública sostenible, 2019-2021 a TRANSIT PROJECTES, SL amb NIF B59489351, de conformitat amb la proposta de la Mesa de Contractació i d'acord amb la proposició que ha presentat en ser considerada l'oferta més avantatjosa, pel preu de 679.399,17 euros IVA inclòs, dels quals 561.486,92 euros corresponen al preu net i 117.912,25 euros a l'IVA. DISPOSAR a favor de l'empresa adjudicatària l'esmentada quantitat amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 329.326,57 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 323.148,45 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 26.924,15 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2019 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608. CONDICIONAR la seva realització a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. FIXAR l'import de la garantia definitiva en 28.074,35 euros, i RETENIR la garantia definitiva del preu del contracte. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals a comptar del següent al de la recepció per part de l'empresa adjudicatària del requeriment per a la formalització, sempre i quan hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DONAR COMPTE d'aquest acord a la Comissió Drets Socials, Cultura i Esports.

Acords de la Comissió de Govern de 14 de novembre de 2019

30. – (20209202) INICIAR l'expedient per a la contractació de la concessió del servei especial de l'Annex IV referent a la Gestió i dinamització del Centre cívic i Casal Infantil de la Sagrada Família, ubicats al carrer Provença, 480 i al carrer Mallorca, 433 del Districte de l'Eixample, amb núm. de contracte 19C00024, mitjançant tramitació ordinària, amb

la utilització del procediment restringit segons l'article 160 i següents de la Llei 9/2017 de Contractes del Sector Públic i no subjecte a regulació harmonitzada d'acord amb l'art 20 de la mateixa Llei i amb una contractació pública sostenible d'acord amb el Decret d'Alcaldia de 24 d'abril de 2017, amb un pressupost base de licitació de 849.422,00 euros, exempt d'IVA, i un valor estimat de 3.549.666,88 euros. APROVAR les actuacions preparatòries efectuades, el plec de clàusules administratives particulars i el plec de prescripcions tècniques reguladors del contracte. AUTORITZAR la despesa del contracte per un import de 849.422,00 euros, en concepte d'aportació màxima de la subvenció i amb càrrec a la/es partida/es i al/s pressupost/os que s'indiquen en aquest mateix document, condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DONAR-NE COMPTE a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports

31. – (20199301) ATORGAR un conveni de col·laboració amb l'entitat Hospital Clínic de Barcelona, amb NIF Q-0802070C, per un import de 71.184,28 euros, per a l'ús públic del solar de carrer Provença,164-182 del Districte de l'Eixample. AUTORITZAR i DISPOSAR la despesa per un import de 71.184,28 euros amb el següent desglossament: import 17.796,07 euros anuals durant el període 2019-2022, amb càrrec a l'aplicació pressupostària 212.01 920.11 06.02 i al Pressupost/os i Partida/es indicades en aquest mateix document, subordinada al crèdit que per aquest exercici autoritzi el respectiu pressupost municipal, a favor de l'Hospital Clínic de Barcelona, amb NIF Q-0802070C. FACULTAR l'Im. Sr. Jordi Martí Grau, Regidor del Districte, per a la seva signatura. DONAR-NE COMPTE a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
32. – (19003194/19010009) ALLIBERAR la quantitat de 14.612,44 euros (IVA inclòs), en concepte de baixa en la licitació, del contracte 19003194 que té per objecte la gestió de l'Espai Jove Les Basses, amb mesures de contractació pública sostenible, 2019-2021, el qual ha estat adjudicat a l'empresa TRANSIT PROJECTES, SL, amb NIF B59489351, i retornar-lo a les partides i als pressupostos amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 7.862,93 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 6.236,01 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 513,50 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2019 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608. DONAR COMPTE d'aquesta resolució a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
33. – (19003537/19010011) ALLIBERAR la quantitat de 26.425,33 euros (IVA inclòs), en concepte de baixa en la licitació, del contracte 19003537 que té per objecte la gestió del Centre Cívic Can Verdager, 2019-2021, amb mesures de contractació pública sostenible, el qual ha estat adjudicat a l'empresa CLUB LLEURESPORT DE BARCELONA, amb NIF G60320132, i retornar-lo a les partides i als pressupostos amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 8.054,66 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 10.042,67 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 8.328,00 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2019 i a l'aplicació pressupostària

D/22719/33711/0608. DONAR COMPTE d'aquesta resolució a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

34. – (19003502/19010010) ALLIBERAR la quantitat de 13.112,70 euros (IVA inclòs), en concepte de baixa en la licitació, del contracte 19003502 que té per objecte la gestió del Centre Cívic Zona Nord, Casal de Barri Torre Baró i Casal de Barri Vallbona, 2019-2021, amb mesures de contractació pública sostenible, el qual ha estat adjudicat a l'empresa TRANSIT PROJECTES, SL, amb NIF B59489351, i retornar-lo a les partides i als pressupostos amb el desglossament següent: un import (IVA inclòs) de 7.082,52 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2021 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 5.145,47 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2020 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608; un import (IVA inclòs) de 884,71 euros a l'exercici pressupostari de l'any 2019 i a l'aplicació pressupostària D/22719/33711/0608. DONAR COMPTE d'aquesta resolució a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

b) Mesures de govern

1. – Programa de promoció de l'Atletisme a Barcelona.

El Sr. ESCUDÉ assenyala que aquesta mesura, que ha estat lliurada als membres de la Comissió, és la continuïtat del programa de promoció de l'atletisme a Barcelona de 2016 i, igual que aquell, vol consolidar la promoció de l'atletisme, sobretot entre la població escolar. Amb aquest objectiu, i amb un pressupost de 980.000 euros aproximadament per als cursos 2019-2020 i 2020-2021, es treballen quatre línies de treball principals:

1. Promoció de l'atletisme en edat escolar, tant en horari lectiu, impulsant l'ensenyament de l'atletisme a través del pla «L'escola fa esport a la ciutat», com en horari no lectiu, a través del Pla de l'esport. L'objectiu principal d'aquesta línia de treball, que dona continuïtat als programes de promoció que tan bons resultats estan obtenint en relació amb la base de la pràctica esportiva, és garantir que ningú no en sigui exclòs per raons econòmiques.

2. Millora de les condicions de la pràctica de l'atletisme organitzada pels clubs de la ciutat mitjançant una ajuda directa a través de descomptes per al lloguer de pistes municipals, establint dues quotes d'utilització anual de les pistes que beneficiaran tant els clubs com els usuaris, i destinant, dins de la convocatòria ordinària de subvencions al llarg dels dos cursos, uns 300.000 euros a projectes d'atletisme que presentin les entitats.

3. Millora de les instal·lacions esportives d'atletisme per garantir-ne unes condicions adequades. Ja s'ha canviat el tartan de la majoria de les instal·lacions i ara es farà una inversió d'uns 335.000 euros per construir la nova zona de llançaments a la Mar Bella. D'altra banda, s'assumeixen les actuacions anuals de manteniment de les pistes principals, així com la millora o compra del material esportiu necessari per a la pràctica de l'atletisme.

4. Promoció de la pràctica popular de l'atletisme. Barcelona disposa de quatre pistes atlètiques municipals més l'Estadi Olímpic, així com d'onze circuits per córrer a l'aire lliure, que es volen ampliar per tal que córrer continuï sent una de les pràctiques més

extenses entre la població de la ciutat i perquè l'esport continuï sent l'activitat d'oci preferida de la ciutadania.

La Sra. ALAMANY comenta que, a parer del seu grup, caldria estendre l'acompanyament i el suport que s'està oferint a l'atletisme a altres pràctiques esportives que també estan creixent a la ciutat tant en llicències com en practicants (masculins i femenines), com és el cas del rugbi i d'esports de gran tradició a la ciutat que també es troben amb problemes o circumstàncies adverses.

D'altra banda, considera que la mesura hauria d'incloure alguna mesura específica per augmentar i mantenir la pràctica de les dones, com poden ser mesures d'augment de la il·luminació dels circuits o l'elaboració de circuits urbans més segurs i confortables que permetin una pràctica esportiva més segura per a tothom.

Manifesta sorpresa pel fet que ni en les subvencions per a programes d'atletisme ni en els ajuts individuals per a la pràctica de l'atletisme fora d'horari lectiu s'assoleixi la totalitat del pressupost previst —a la convocatòria d'ajuts a la pràctica esportiva extraescolar de l'any passat moltes sol·licituds van quedar excloses— i en pregunta el motiu. També voldria saber per què, si la mesura es considera un èxit, el pressupost es redueix significativament.

A continuació, expressa preocupació per la salut de les curses populars a la ciutat, ja que les dades no mostren un creixement, sinó una redistribució entre totes les curses que es fan actualment, i observa que, tret d'alguns casos com el de la Cursa de la Dona i la Cursa DiR, la participació ha baixat i, fins i tot, alguna cursa ha desaparegut, com la Cursa de la Vila Olímpica. Davant d'aquesta situació, pregunta al Govern si té prevista alguna acció per garantir la continuïtat de les curses actuals i per controlar el naixement de noves curses, que no generen nous participants, sinó que en redistribueixen els que ja hi ha.

Per acabar, demana que es doni suport a federacions i clubs i s'hi treballi per ampliar els tastets esportius a les escoles i fomentar l'esport escolar.

La Sra. VILA posa de manifest que aquesta mesura de continuïtat beu de la feina feta fa dos mandats, quan hi havia el Sr. Trias com a alcalde i la Sra. Fandos al capdavant de les polítiques esportives, i es va posar la mirada en l'atletisme i en la necessitat de recuperar molts dels equipaments i, sobretot, de fomentar-ne la pràctica. El seu grup entén que la mesura està ben plantejada, ja que avalua tota la feina feta fins ara, de manera que permet veure en quin estat es troba l'atletisme a la ciutat, i mostra quines han de ser les inversions futures i quins programes cal enfortir per tal que l'atletisme creixi i esdevingui encara més majoritari.

Tot seguit, subratlla que, tal com diu l'anàlisi dels resultats de la mesura, el nombre d'atletes als clubs d'atletisme de la ciutat augmenta, el nombre de participants en l'atletisme popular es consolida i l'atletisme es consolida com a tercera activitat esportiva més practicada a la ciutat, tres dades positives. D'altra banda, comenta que, si bé s'han produït millores en algunes instal·lacions, aquestes són insuficients, de manera que la nova empenya d'inversions és una part substancial de la mesura.

Manifesta preocupació per la caiguda de la pràctica esportiva en infants i adolescents a la meitat dels districtes de la ciutat, així com pel fet que més del 12% dels infants i adolescents que no fan esport reconeixen que és per motius econòmics. El seu grup entén que cal donar un pes especial a la promoció esportiva en edat escolar

—l'atletisme hi pot ajudar—, fer-ne un seguiment dels resultats i adquirir un compromís perquè cap nen o nena de la ciutat es quedi sense ajuts o subvencions per practicar esports fora de l'horari lectiu per no complir els requisits. Anuncia que pressionaran el Govern i presentaran iniciatives en aquest sentit.

Per acabar, pregunta a què es deu la caiguda en els ajuts a les famílies amb nois i noies de 6 a 17 anys que participen en activitats fora de l'horari lectiu del Club d'Atletisme de Nou Barris (-43%) i del Barcelona Atletisme Club (-50%), i comenta que el Grup de JxCat ha trobat a faltar en la mesura la perspectiva de gènere i referències a l'àmbit de les persones amb mobilitat reduïda.

La Sra. BARCELÓ dona les gràcies al Sr. Escudé per la presentació de la mesura i afirma que el Grup de Cs, conscient dels beneficis físics, psicològics i socials de l'esport, sempre donarà suport als programes que busquin reforçar el paper preventiu de l'esport, una eina essencial per prevenir conductes de risc. D'altra banda, assenyala que més del 70% de la població manifesta que practica esport o fa activitat física de manera regular.

Dit això, observa que la mesura no ve del govern anterior, sinó de l'anterior a l'anterior (mandat 2011-2015), i comenta que, si bé és positiu continuar els programes que funcionen, el Sr. Escudé hauria de dir quan presentarà el Pla de l'esport per a la ciutat de Barcelona, i també caldria disposar del mapa d'equipaments de la ciutat, una demanda reiterada dels grups en la legislatura anterior.

A continuació, pregunta per què ha baixat el pressupost si el que caldria és potenciar l'esport, i també vol saber si alguna família s'ha quedat sense l'ajut relacionat amb la promoció de l'atletisme escolar —s'han atorgat més de 1.000 ajuts econòmics, i seria inadmissible que un menor es quedés sense fer esport per les condicions econòmiques de la família—; quines inversions en pistes queden pendents per als propers anys i quins circuits per córrer es milloraran; si s'oferirà formació en prevenció perquè tant els menors com els adults practiquin l'atletisme d'una manera adequada, demanda feta pel seu grup al gener del 2016, i si a la mesura s'inclourà una campanya de sensibilització de la bona pràctica esportiva.

El Sr. RAMÍREZ agraeix al regidor Escudé (compromès amb l'esport i, especialment, amb l'atletisme) la presentació de la mesura, els eixos de la qual són compartits pel seu grup, sobretot pel que fa a l'esport en edat escolar, i celebra la promoció de l'atletisme escolar (el nombre de participants anuals en el biatló, el triatló i el raid atlètic ha arribat a 9.500), així com la col·laboració amb el Consell de l'Esport Escolar de Barcelona.

Comenta que, a parer del seu grup, l'esport en edat escolar és molt important perquè és un complement a l'educació i contribueix a la formació integral de les persones, a la seva socialització i a la millora de les capacitats físiques, així com a l'adquisició de valors de treball en equip i esforç. Per això, considera necessari millorar les condicions en les quals es practica l'atletisme, tant als clubs com a l'aire lliure, i, atès que l'activitat esportiva de córrer pel carrer es continua mantenint entre les tres activitats més practicades a la ciutat, encoratjar el Govern municipal a millorar els circuits esportius habilitats per córrer i fomentar des de l'escola aquesta opció d'esport per tal que arribi a tota la ciutadania i se n'asseguri la continuïtat després de l'edat escolar.

A continuació, observa que, si bé el nombre d'ajuts a les famílies amb nois i noies de 6 a 17 anys que participen en activitats fora de l'horari lectiu es manté, de manera que es possibilita la pràctica esportiva en horari extraescolar de nens i nenes que altrament no podrien fer-ne per manca de recursos econòmics, des del curs 2015-2016 només han rebut ajuts Sant Martí, Nou Barris i Sants-Montjuic. Pregunta si a la resta de districtes es fa una bona difusió sobre aquests ajuts o ni tan sols se'n fa.

D'altra banda, assenyala que l'assignació per a subvencions a projectes d'atletisme ha baixat dels 674.000 euros del pressupost per al període 2016-2019 als 300.000 euros del pressupost per al període 2019-2021, i l'assignació del pla «L'escola fa esport a la ciutat» ha baixat de 399.000 euros a 226.000. Pregunta a què es deuen aquestes davallades.

En darrer lloc, posa de manifest que encara hi ha instal·lacions esportives municipals que requereixen inversions i millores, tal com el seu grup va recordar en un prec presentat a la sessió de l'octubre de la Comissió.

La Sra. PARERA afegeix algunes observacions a les qüestions que ja han plantejat la resta de grups.

En primer lloc, comenta que l'atletisme és un dels esports que més es vincula automàticament amb l'olimpisme —Barcelona sempre s'ha considerat una ciutat olímpica—, dintre del qual es practiquen diferents modalitats d'aquest esport, i posa de manifest que a Barcelona hi ha una gran cultura de córrer, activitat que permet fer esport fora de les instal·lacions esportives, a la ciutat, a l'aire lliure. En aquest context, pregunta si hi ha previsió de millorar els circuits urbans per fer aquesta pràctica esportiva, amb més senyalització i més il·luminació (sobretot a l'hivern hi ha circuits que no semblen gaire segurs quan es fa fosc), entre altres mesures.

En segon lloc, en relació amb l'atletisme federat, assenyala que a Catalunya hi ha un campionat d'atletisme adaptat, que es practica molt i és una gran modalitat perquè treballa l'autosuperació i la constància amb persones admirables, i subratlla que les instal·lacions adaptades també haurien de tenir en compte aspectes que no formen part dels entrenaments o dels campionats però que poden dificultar la pràctica esportiva, com ara el reg automàtic, que és un perill per a les persones cegues, que no veuen on està mullat el terreny i poden relliscar. Remarca que cal més sensibilitat amb aquestes qüestions.

En tercer i darrer lloc, pregunta si el motiu principal pel qual s'han denegat 4.800 subvencions és l'incompliment de requisits o bé la manca de dotació pressupostària.

El Sr. ESCUDÉ informa que, abans de presentar documents tan importants com el Pla de l'esport i el mapa d'equipaments, en parlarà i treballarà amb totes les àrees afectades de l'Ajuntament i amb els grups, i explica que el pressupost ha baixat perquè l'anterior era per a un període de quatre anys i l'actual és per a un període de dos.

Tot seguit, confirma que hi ha previst millorar les instal·lacions, i esmenta algunes de les millores que es faran, que tindran en compte criteris d'accessibilitat: una nova pista de llançament —la gent disposarà d'una gran zona de llançaments a la ciutat— i les fases de millora posteriors al canvi de tartan que ja s'ha dut a terme (millora de les zones de salts, dels concursos i dels vestidors, entre altres coses).

Informa que cap persona que complís els requisits econòmics que donen peu a sol·licitar l'ajut per a la pràctica de l'atletisme se n'ha quedat fora, i comenta que si en

alguns districtes no s'han atorgat ajuts és perquè les famílies d'aquests districtes no entren dins els criteris econòmics que donen peu a sol·licitar-los, si bé no nega que la comunicació pot ser millorable.

Per acabar, expressa l'opinió que no té sentit ampliar el nombre de curses, ja que això faria que el nombre de participants disminuís, al final es farien els mateixos recorreguts —l'espai de la ciutat és limitat i els actes festius i esportius ja ocupen molts dels carrers— i es perjudicaria els veïns.

La Sra. ALAMANY puntualitza que hi ha una reducció dràstica del pressupost anual, independentment del període que inclogui cada mesura.

La Sra. BARCELÓ comenta que potser caldria revisar els requisits econòmics que es demanen a les famílies per sol·licitar els ajuts, per tal d'adaptar-los a la situació econòmica actual i que el màxim nombre de menors pogués accedir a la pràctica esportiva.

ES DONA PER TRACTADA

c) Informes

2. – Oportunitats educatives de la infància i l'adolescència a Barcelona 2018-2019.

La Sra. TRUÑO comunica que avui presentarà la part de l'informe corresponent a l'educació en la petita infància, una etapa estratègica per les trajectòries educatives que s'hi inicien i perquè és un moment d'inversió social molt important per reduir les desigualtats.

Dit això, indica que les taxes d'escolarització a la ciutat són positives: un 44% dels infants de 0-2 anys estan escolaritzats (taxa un 4% superior a la catalana); des del 2006 hi ha hagut un creixement de 8 punts i al grup de P2 l'escolarització arriba al 70%. Als districtes amb rendes més baixes, però, els percentatges són significativament més baixos (per exemple, districtes com les Corts doblen la taxa d'escolarització de Ciutat Vella).

Assenyala que més de la meitat dels infants s'escolaritzen en llars d'infants privades, a diferència del que passa al conjunt de Catalunya, on tenen més pes les escoles bressol públiques, i dins la ciutat també hi ha diferències per districtes: als que tenen rendes més baixes hi ha més escolarització en escoles bressol públiques que en privades. D'altra banda, a les públiques s'escolaritzen més infants amb necessitats educatives especials.

Observa que, si bé fa molts anys que es fa una inversió important en aquest servei públic, la cobertura segueix al voltant del 20% a la ciutat, de manera que continua sent baixa malgrat els increments en la inversió i malgrat la millora de la demanda atesa (actualment a Barcelona s'atén el 56% de la demanda), i posa de manifest que encara que el servei vol avançar cap a la universalitat, hi ha alguns col·lectius poc representats. Per exemple, l'escolarització dels infants amb nacionalitat espanyola és del 52%, mentre que la dels infants amb nacionalitat estrangera és del 15%. Consegüentment, les polítiques d'escolarització no només han de buscar atendre la demanda, sinó també adreçar el servei amb una lògica d'equitat.

Conclou que cal continuar incrementant l'oferta de serveis educatius a la petita infància públics i de qualitat; continuar millorant l'equitat en l'accés a l'educació de la petita infància incorporant-hi públics tradicionalment absents, i donar una dimensió molt més integral a la política de la petita infància, més enllà de les escoles bressol.

La Sra. SENDRA agraeix la informació, que conté una anàlisi exhaustiva de la situació i els reptes encara pendents de resoldre —entén que cal passar de la informació a la planificació i programació de les accions necessàries—, i comenta que s'havia mirat tot l'informe perquè no sabia que avui només es parlaria de la petita infància.

Tot seguit, manifesta preocupació per l'escassa cobertura pública del servei d'escoles bressol (20%), que significa que dels aproximadament 40.000 infants que hi ha, només uns 8.000 estan en una escola bressol pública, i, d'altra banda, hi ha grans desigualtats: malgrat els esforços, encara hi ha deu barris a la ciutat (molts a Nou Barris) que no tenen escola bressol pública (tampoc no en tenen de privada), de manera que cal continuar fent un gran esforç de planificació i de programació. Pregunta quina reserva de sòl i quina capacitat de programació hi ha actualment per fer front a aquestes mancances, i observa que també hi ha desigualtats pel que fa a la procedència: els infants estrangers només representen un 7% dels infants escolaritzats, tot i representar el 21% de la població infantil de Barcelona. Davant d'aquesta situació, entén que cal superar el model de petita infància per reequilibrar-lo (actualment hi ha més escolarització en infants de 2-3 anys i en els barris amb les rendes més altes) i fer-lo realment universal.

En relació amb les etapes P3-ESO, expressa l'opinió que caldria treballar per un nou pacte amb l'escola concertada, on hi ha un superàvit d'oferta i una menor presència d'immigrants (7%, mentre que a la pública és del 20%) i d'infants amb necessitats econòmiques (el 8% tenen beca de menjador, mentre que a la pública aquest percentatge puja fins a gairebé el 34%), i reequilibrar tot això requereix un nou pacte amb la concertada que convindria posar a l'agenda.

Per acabar, assenyala que també caldria reequilibrar les activitats de lleure, les escoles de música (només hi assisteix un 1% de la població) i les activitats esportives, en què la demanda s'ha quadruplicat en tres anys.

La Sra. MUNTÉ agraeix la presentació de l'informe, molt ben fet tècnicament i que aporta dades de gran interès per a la Comissió, però el seu grup hi troba a faltar el pas de la diagnosi al pla d'actuacions i mesures concretes que permetin superar els reptes marcats.

Tot seguit, observa que demà és el Dia Internacional dels Drets dels Infants i avui el Dia Mundial per la Prevenció de l'Abús en la Infància, i comenta que el seu grup sempre estarà d'acord amb tot allò que permeti visibilitzar, conscienciar i actuar conjuntament a favor de la infància.

D'altra banda, coincideix que és millor tractar l'informe per capítols, tot i que el seu grup també l'havia analitzat sencer, i manifesta la conveniència d'habilitar un espai per fer-ho.

Pel que fa a la petita infància, expressa la convicció del seu grup que l'escolarització en aquesta etapa té un impacte summament positiu, motiu pel qual cal analitzar especialment la situació dels districtes amb les taxes d'escolarització més baixes, provocades per causes econòmiques, culturals o d'organització familiar.

A continuació, posa de manifest que el seu grup, tal com ha mostrat diverses vegades, és crític amb la tarifació social de les escoles bressol, ja que en alguns casos genera injustícies i situacions no volgudes que fan augmentar la desigualtat, i conclou que tothom comparteix els reptes pendents i cal treballar per trobar mesures concretes i correctores que ajudin a superar-los.

La Sra. BARCELÓ agraeix a la Sra. Truñó la presentació de l'informe, però observa que aquest s'ha presentat nou mesos després d'haver estat editat, i manifesta el desig que en aquesta legislatura no passi el mateix que va passar en l'anterior, en què es feien tot de diagnòstics que posaven en evidència les desigualtats en l'àmbit educatiu a Barcelona, però mai no arribaven les mesures concretes. Explicita que cal passar de la diagnosi a l'acció.

A continuació, pregunta al Govern si disposa de dades sobre absentisme, fracàs i abandonament, ja que l'informe únicament parla d'abandonament escolar prematur (i recull la recomanació europea que diu que aquest hauria de situar-se per sota del 10%), així com sobre assetjament escolar, i posa èmfasi en el fet que el servei públic d'escoles bressol només cobreix el 20% dels infants menors de tres anys i que més de la meitat de les famílies no poden accedir a una escola bressol pública.

D'altra banda, subratlla que cal corregir la tarifació social per adaptar-la a les necessitats econòmiques de les famílies i no perjudicar la classe mitjana, i manifesta preocupació per la segregació —calen mesures per posar-hi fi—; pel dèficit de centres públics de batxillerat i, especialment, de cicles formatius de grau mitjà —a tres dels deu districtes no n'hi ha; pregunta si hi ha alguna mesura prevista per solucionar aquesta mancança—, i per l'accés a les arts escèniques. Respecte d'aquest últim punt, assenyala que, per exemple, a la legislatura passada el 73% dels menors que van demanar a Nou Barris accedir a una plaça de l'escola de música en van quedar fora, situació que espera que no es repeteixi, ja que la música és una disciplina molt important que hauria d'estar a l'abast de tots els nens de la ciutat.

El Sr. RAMÍREZ agraeix a la comissionada la presentació de l'informe, que el seu grup valora molt positivament, i subratlla que el Grup del PP sempre ha donat molta importància al fet que hi hagi suficients places d'escoles bressol a la ciutat, ja que entén que l'etapa educativa 0-3 és essencial per combatre en un futur el fracàs escolar. Comenta que, a parer del seu grup, el model actual no dona resposta a les necessitats de la ciutat en aquesta etapa, de manera que cal buscar-hi alternatives.

Subratlla que el curs 2018-2019 va haver-hi una demanda no atesa del 46%, una xifra que augmenta cada any, i demana al Govern, com ja ha fet en reiterades ocasions, que trenqui les barreres ideològiques que li impedeixen concertar places en escoles bressol existents (col·laboració publicoprivada) i que actuï tenint en compte que el que importa realment és la finalitat, no l'instrument: cada any hi ha més de 3.000 nens que no poden accedir a una plaça d'escola bressol, i les escoles privades disposen de 4.500 places lliures que es podrien utilitzar per pal·liar aquests dèficits.

D'altra banda, demana al Govern municipal que reclami a la Generalitat l'import del deute de les escoles bressol i que faciliti dades sobre barracons i sobre absentisme escolar per districtes i apliqui els programes d'actuació i el reforç de polítiques educatives públiques pertinents per evitar tant l'absentisme com l'abandonament escolar.

A continuació, pregunta quin import ha destinat l'Ajuntament als espais familiars municipals que ha promogut per a famílies amb infants menors de tres anys i quants centres hi ha a la ciutat, i lamenta que des del curs 2016-2017 el Departament d'Ensenyament no assigni una partida pressupostària als ajuts per a convivències d'alumnat amb necessitats especials i per al suport d'alumnes amb malalties. Davant l'absència d'aquesta partida, demana a l'Ajuntament que, si és necessari, avanci aquests imports i posteriorment els reclami a la Generalitat.

Pel que fa a la tarifació social, indica que el seu grup valora el caràcter progressiu de les quotes en funció del nivell de renda, però entén que, si bé el sistema beneficia moltes famílies, ha perjudicat les classes mitjanes. Per això, sempre ha defensat que l'Ajuntament hauria d'assumir aquests costos i evitar que en cap cas repercutissin en les rendes mitjanes.

Conclou que cal treballar conjuntament per millorar la igualtat d'oportunitats educatives a Barcelona i perquè les dades es converteixin en un pla d'acció.

La Sra. PARERA agraeix l'informe i la possibilitat que han tingut els grups de conèixer la voluntat de l'equip de govern i fer-hi propostes, i posa en relleu la creença unànime que l'escolarització en l'etapa 0-3 és important en molts aspectes i, per tant, cal garantir-hi l'accés a tots els nens.

Tot seguit, comenta que la gran qualitat de les escoles bressol públiques fa que tothom hi vulgui accedir, però actualment hi ha un 46% de demanda no atesa, i subratlla que quan es fan anàlisis als barris per veure on manquen escoles bressol públiques, també caldria analitzar l'oferta privada existent, ja que probablement aquesta és suficient per cobrir l'espai i un acord amb l'Ajuntament podria evitar el tancament de negocis i deixar gent sense feina —una oferta pública pot fer que moltes escoles bressol privades hagin de tancar. Afegeix que les escoles bressol privades estan oferint un servei públic allà on l'Administració no arriba.

D'altra banda, proposa que s'estudii la possibilitat de concedir ajuts per compensar la tarifa que paguen els pares que han de portar els nens a una escola bressol privada —sovint per no poder accedir a l'oferta pública—, una diferència que no és excessiva —potser uns 100 euros mensuals— i que facilitaria l'accés a l'escolarització d'aquests nens.

La Sra. TRUÑÓ agraeix el to global de consens sobre la rellevància estratègica de l'etapa 0-3 i subratlla que es continuarà treballant per acordar mesures per seguir reforçant el model d'educació i criança de la petita infància, per la importància que té en termes educatius, i des d'una perspectiva feminista, de situar al centre la criança i les cures d'aquesta etapa de la vida diversificant serveis i reforçant encara més les escoles bressol municipals. Remarca, però, que per continuar creixent cal que el Departament d'Educació també aporti el que li correspon, ja que l'Ajuntament en solitari no pot assumir una política tan estratègica com aquesta, i, com s'ha dit, des del 2012 aquesta partida està a zero.

D'altra banda, confirma que es faran les correccions que siguin necessàries en la tarifació social —algunes ja es van fer al final del mandat anterior—, però subratlla que és una mesura d'equitat molt valuosa i, per tant, es mantindrà, i al 2020 es presentarà una avaluació del seu impacte.

ES DONA PER TRACTAT

d) Compareixences Govern municipal

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

3. – (M1923/250) Que comparegui el responsable del Govern municipal per tal d'explicar quina ha estat l'evolució recent del mercat de l'habitatge a Barcelona i quines són les seves perspectives, per exposar l'estat actual de la política municipal d'habitatge, els canvis que s'hi hagin introduït des de l'inici del mandat i els resultats obtinguts fins el moment. Especialment, quin ha estat l'impacte de cessió obligatòria del 30% del sostre per a habitatge de protecció pública en promocions noves o en reformes superiors a 600m² aprovada al 2018.

La Sra. PÉREZ enuncia la sol·licitud de compareixença i indica que, tal com han demanat alguns grups, aquest punt es tractarà juntament amb els punts 14 (prec de JxCat), 17 (pregunta de Cs) i 18 (pregunta del PP).

La Sra. MARTÍN agraeix la preocupació per l'habitatge i l'oportunitat que s'ofereix al Govern de compartir el diagnòstic sobre aquesta qüestió, i indica que farà aquest informe a partir de diverses dades de Housing Europe i de l'Observatori Metropolità de l'Habitatge, que va ser creat durant el mandat anterior gràcies a l'impuls de l'Ajuntament i de l'Àrea Metropolitana i en el qual avui també participen la Diputació i la Generalitat. Afegeix que és un organisme que ja preveia la Llei catalana pel dret a l'habitatge del 2007 —lamentablement, encara està pendent de desenvolupar en l'àmbit català— i que permet disposar de dades oficials i objectives a partir de les quals orientar les polítiques.

Dit això, posa de manifest que l'evolució recent del mercat de l'habitatge a Barcelona està estretament vinculada al context immediat de l'àrea metropolitana, així com al que passa a les principals ciutats de tot l'Estat, i també hi ha paral·lelismes amb ciutats com Berlín, Amsterdam o Nova York. Concreta que aquest context es caracteritza per un increment generalitzat dels preus de l'habitatge: segons les darreres dades de l'Observatori, durant el 2018 el preu mitjà de compra-venda tant d'obra nova com de segona mà va continuar augmentant a Barcelona (quart any consecutiu d'augment significatiu).

Exposa que al conjunt de l'àmbit metropolità l'augment del darrer any ha estat del 4,6% tant en el cas de l'obra nova —en alguns municipis les pujades acumulades han estat molt exagerades (per exemple, el 40% a Barcelona i el 35% a Esplugues)— com en el cas del mercat de segona mà, i també ha continuat augmentant el preu del lloguer (un 6% de mitjana el darrer any i un acumulat des del 2013 del 33%, que han situat la renda mitjana en el seu màxim des que es disposa de dades pràcticament a tots els territoris). Observa, però, que es veu certa moderació en el creixement dels

lloguers el darrer any, amb una variació interanual a la ciutat de Barcelona del 6%, inferior a la del 2017 (9,5%) i una variació del 6,7% a la resta de l'àmbit metropolità, també inferior a la del 2017 (9,3%).

Pel que fa a la construcció, indica que l'Observatori Metropolità destaca un increment de l'activitat: a Barcelona les llicències d'obra major han passat del mínim de 1.474 habitatges a què s'havia arribat el 2013 a 3.020 l'any 2018 (+104%), fonamentalment per la construcció de nova planta, que ha passat de 756 habitatges el 2013 a 2.371 el 2018 (les obres de rehabilitació s'han mantingut estables). A la resta de l'àrea metropolitana, el 2018 es van visar 4.916 habitatges, un 834% més que el punt més baix l'any 2013. D'altra banda, l'Observatori assenyala que una llar amb uns ingressos de 2,5 vegades el salari mínim només podria accedir a un habitatge de lloguer destinant menys d'un 30% d'aquesta remuneració en 5 dels 36 municipis de l'àrea metropolitana (Badia, Montcada, Santa Coloma de Gramenet, Ripollet i Castellbisbal), una de les dades que demostren que el problema va molt més enllà de Barcelona.

Explica que, en aquest context, marcat per l'increment dels preus de l'habitatge i la manca de parc assequible, les polítiques municipals s'han focalitzat en:

- Promoció del parc públic de lloguer. S'està gestionant un volum de 4.600 habitatges, dels quals a finals d'any s'hauran lliurat 766 distribuïts en 14 promocions; actualment hi ha 14 promocions més en construcció que suposen 554 pisos; s'estan licitant obres de 5 promocions amb un total de 298 habitatges, i hi ha 3.517 habitatges en fase de redacció de projecte i resta de fases distribuïts en 46 promocions. Tot plegat, el doble que en el mandat anterior, malgrat disposar exactament del mateix finançament estatal (pressupostos retallats i prorrogats del PP).

- Adquisició. Des del 2015 s'han comprat 750 pisos amb una despesa municipal aproximada entre compra i rehabilitació de 78 milions d'euros; s'ha reforçat la captació d'habitatge del mercat privat (s'han mobilitzat fins a 1.100 habitatges buits a través de la borsa de lloguer i del conveni que té l'Ajuntament amb l'entitat Hàbitat3, i s'ha aconseguit posar-los a un lloguer assequible), i s'ha signat un nou conveni amb Hàbitat3 pel qual han d'aportar 100 pisos més (es passa de 250 a 350), de manera que, en el temps que han estat al Govern, hauran promogut o comprat més de 5.250 habitatges públics, el doble que en el mandat anterior i un 36% més del que es va fer en l'època del Govern Hereu, tot plegat amb una inversió de 500 milions d'euros per promoció i més de 50 milions d'euros per compres, un finançament que majoritàriament ha estat municipal i també de la banca europea, però en cap cas gràcies a les minses i retallades aportacions de l'Estat i de la Generalitat.

- Rehabilitació. S'han reorientant les polítiques cap a actuacions centrades en la millora de la confortabilitat dels habitatges de les famílies en situació de més vulnerabilitat i s'hi han destinat 114 milions (el doble d'inversió en polítiques de rehabilitació que en el mandat anterior), i aquests ajuts a la rehabilitació s'han supeditat a la funció social de l'habitatge (s'utilitza el que marca l'índex de preus de lloguer i no es permet augmentar el lloguer més enllà d'aquest índex).

Exposa que, fins al moment, s'han lliurat 2.600 claus entre obra nova, compres i rotació del parc públic, una xifra bastant més alta que la del mandat anterior, i es preveu que a finals del 2023 pràcticament s'hagi doblat el parc d'habitatge assequible de gestió municipal que hi havia el 2015.

Per acabar, parla d'una de les mesures més importants que es va aprovar al mandat anterior: la modificació del Pla general metropolità per aprovar la mesura del 30%, que

va ser aprovada el desembre del 2018 com a resultat d'una iniciativa que partia de la ciutadania i que va estar liderada per una important campanya de mobilització per part de l'Observatori DESC, el Sindicat de Llogateres, la FAVB, l'Associació de Barris pel Turisme Sostenible i la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca. Explica que per aconseguir la majoria necessària per aprovar aquesta mesura van haver de passar uns sis mesos entre l'aprovació inicial i l'aprovació definitiva i que, atès que la mesura va començar a ser efectiva el desembre del 2018 i que el ritme de construcció suposa com a mínim dos anys d'obra i un d'escomeses, llicències i urbanització, es preveu que els habitatges protegits que obtindrà la ciutat com a resultat d'aquesta mesura començaran a estar disponibles al 2021-2022.

Subratlla que aquesta mesura implica un canvi estructural en les polítiques d'habitatge, de manera que no donarà resultats a curt termini, però permetrà tenir habitatge a preu assequible a llocs centrals de la ciutat, que és molt necessari, i, tot i generar resistències, a poc a poc —com ha passat en altres llocs amb mesures similars— anirà consolidant-se i produirà fruits a mitjà i a llarg termini.

La Sra. PARERA diu a la Sra. Martín que no pot donar dades del 2018 si ha de parlar de l'impacte d'una mesura que es va implementar a finals d'aquell any, i assenyala que, des de l'aplicació de la mesura que obliga a la reserva del 30% de pisos per a lloguer social, ha caigut la construcció (-68%) i també han caigut els visats per habitatges (-47%) i les rehabilitacions. Com a conseqüència, el parc de lloguer és escàs i, per tant, els preus pugen.

Demana que no es recorri a la demagògia d'associar sempre els lloguers amb el negoci i els fons voltors, ja que gairebé el 85% del parc de lloguer està en mans de persones físiques, i posa de manifest que aquí tradicionalment hi ha hagut una cultura de l'estalvi, que implica comprar una propietat, en molts casos per deixar un patrimoni als fills. Subratlla que el Govern pot no compartir un criteri, però ha de ser conscient de la realitat, i demana que es reflexioni sobre les conseqüències que podria tenir una taxa als pisos buits si molts d'aquests són propietat de persones físiques privades que no són riques i han estalviat per poder pagar una hipoteca durant tota la vida per poder deixar un patrimoni als fills.

Dit això, pregunta quants habitatges de protecció oficial ha generat la mesura del 30%; què ha passat amb la comissió de seguiment i avaluació de la modificació que es va fer —en un any no s'ha reunit, i seria interessant que ho fes i exposés unes conclusions fruit de les seves anàlisis—; què passa amb l'operador mixt metropolità —el concurs està desert perquè no hi ha cap soci privat que vulgui treballar amb l'Ajuntament; caldria preguntar-se per què—; què passa amb els 82 solars que té l'Ajuntament (quants han estat activats i quina previsió hi ha per a aquest mandat), i què es pensa fer amb les aproximadament 600 famílies que esperen un habitatge d'emergència (la llista d'espera de la Mesa d'Emergència acumula un creixement del 45% el darrer any i del 199% els dos darrers anys, segons dades del Consorci d'Habitatge), unes xifres molt preocupants.

La Sra. SENDRA agraeix la compareixença i l'informe que ha facilitat la Sra. Martín i recorda que el Grup d'ERC a la sessió del setembre de la Comissió va demanar al Govern, mitjançant un prec, un informe sobre el grau de desenvolupament i de compliment de les accions, les mesures, els projectes, els plans i les promocions que

preveia el Pla pel dret a l'habitatge. Posa de manifest que si el Govern hagués facilitat aquest informe que es va comprometre a fer, una part de la compareixença ja estaria resposta i podrien aprofundir en altres qüestions, però el seu grup ha fet la seva feina (informar-se, documentar-se) i ha constatat que des de fa quatre anys els indicadors diuen que la situació no para d'empitjorar. Destaca tres d'aquests indicadors:

1. La construcció de l'habitatge s'ha estancat i, fins i tot, ha baixat: mentre que el 2018 es van construir 1.338 habitatges, el 2019 només se n'han construït 429. Respecte d'això, comenta que hi ha qui considera que la mesura del 30% —el seu grup hi va donar suport perquè va pensar que podia ser adient— podria estar tenint un efecte contraproductiu, i subratlla que cal saber-ho: si realment es vol resoldre tant com sigui possible el problema de l'accés a l'habitatge, cal saber fins a quin punt les mesures que s'implementen ajuden a millorar la situació o bé l'empitjoren.

2. El preu de venda dels habitatges no para de créixer, segons dades del mateix Ajuntament: en els darrers quatre anys, un pis de 80 m² ha passat de costar una mitjana de 272.000 euros a costar-ne una mitjana de 336.000.

3. Els preus dels lloguers no paren de pujar, també segons dades del mateix Ajuntament. El lloguer ha pujat més de 200 euros al mes a la ciutat, cosa que fa que quatre anys després que BC arribés al govern, els veïns i les veïnes paguin pel lloguer una mitjana de 2.500 euros més l'any.

D'altra banda, subratlla que la gentrificació no s'atura i que la Mesa d'Emergència no dona l'abast (la llista d'espera, lluny de reduir-se, continua augmentant).

Aclareix que el Grup d'ERC, conscient de la complexitat del problema, no culpa el Govern municipal, però insisteix que cal comprovar fins a quin punt les mesures previstes al Pla pel dret a l'habitatge estan ajudant a revertir la situació, ja que sense una bona anàlisi i avaluació no es poden introduir les modificacions pertinents.

Per acabar, manifesta el desig del seu grup de rebre la informació que completi la que ha facilitat la Sra. Martín.

La Sra. MUNTÉ dona les gràcies a la Sra. Martín per les dades exposades, que demana que, si és possible, es facilitin per escrit per poder-les treballar millor, i posa de manifest que el Govern, a més de no haver facilitat l'informe que ha esmentat la regidora d'ERC, tampoc no ha convocat la taula de treball amb els agents privats per trobar solucions a la problemàtica de l'habitatge, actuació a la qual també es va comprometre.

A continuació, explicita que les xifres referents a habitatge no són bones: per exemple, a Ciutat Vella llogar un habitatge és ara un 43% més car que fa quatre anys; a Sant Martí, un 38% més car, i a Nou Barris, un 35%, i la situació de saturació de la Mesa d'Emergència, amb 592 famílies que esperen un habitatge, és molt preocupant.

Assenyala que en el baròmetre municipal, un cop més, l'accés a l'habitatge es consolida com el segon problema que més preocupa els veïns i les veïnes de la ciutat (la inseguretat ocupa el primer lloc), i posa èmfasi en la lentitud que hi ha a l'hora de desplegar projectes: el Govern només ha fet un de cada deu dels habitatges promesos. Afegeix que la Sra. Martín ha afirmat que el 2023 es podrà duplicar aquest parc i demana prudència amb les promeses i les proclames, perquè poden donar lloc a incompliments molt greus.

Tot seguit, esmenta els 82 solars de titularitat municipal i el Registre de Sol·licitants d'Habitatge Protegit, que el mandat passat va augmentar en un 45%, i manifesta

preocupació pel fet que cada cop hi ha més veïns i veïnes a la ciutat que treballen i tenen un sou, però no poden accedir ni al mercat lliure de lloguer ni a l'habitatge social i tampoc no reben cap ajut municipal. Subratlla que, davant d'això, cal augmentar el parc d'habitatge de lloguer assequible.

A continuació, formula el prec del seu grup corresponent al punt 14 de l'ordre del dia, que demana que es constitueixi de manera urgent la comissió de seguiment i avaluació de la modificació del Pla general metropolità per a l'obtenció d'habitatge de protecció pública en sòl urbà consolidat (constituïda acordada pel Plenari de l'Ajuntament a la sessió del 28 de setembre del 2018), i comenta que el seu grup, si bé discrepa profundament del Govern municipal en matèria d'habitatge, com ha manifestat en diverses ocasions, sempre ha donat suport a les iniciatives dirigides a millorar l'accés a l'habitatge, ja que entén que cal consens polític dins l'Ajuntament i amb el conjunt d'administracions competents, així com amb tots els sectors i actors que treballen en el camp de l'habitatge, siguin públics o privats.

Subratlla que és necessari fer un seguiment i una avaluació dels indicadors per comprovar si les polítiques públiques estan funcionant i, en aquest cas, si la mesura de modificació del Pla general per a l'obtenció del 30% d'habitatge protegit està generant els efectes volguts.

Per acabar, posa de manifest que, a les portes d'una desacceleració econòmica, les dades indiquen que alguna cosa falla a la ciutat de Barcelona, i que la feina de més de 35.000 barcelonins i barcelonines depèn del sector de la construcció, que representa un 3,2% del total del PIB de la ciutat, un percentatge gens menyspreable.

El Sr. CORBACHO formula la pregunta corresponent al punt 17 de l'ordre del dia (quin és el nombre previst d'habitatges protegits que s'hauran iniciat durant el 2019 i quants d'aquests s'hauran dedicat al règim de lloguer assequible) i comenta que el seu grup voldria que la resposta anés acompanyada de la relació de certificats d'inici d'obres i, si és possible, de les adreces de les obres.

Tot seguit, observa que de la intervenció de la Sra. Martín es podria deduir que la situació de l'habitatge és gairebé perfecta, però la realitat no diu el mateix. En aquest sentit, llegeix el titular «L'obligació de fer un 30% d'habitatge social frena la sol·licitud de llicències a Barcelona» i pregunta quants habitatges de promoció pública s'estan promovent actualment com a conseqüència de la mesura del 30%.

A continuació, posa de manifest que BC va prometre construir 4.000 habitatges protegits i el 2019 només n'haurà fet uns 700, i, d'altra banda, la Sra. Martín va dir en una entrevista abans de les eleccions que l'objectiu per al mandat 2019-2023 era construir 1.500 habitatges per any. Li pregunta si manté aquest compromís i puntualitza que quan parla d'habitatge nou no es refereix a habitatges procedents de mandats anteriors, sinó a habitatge que es comença a construir sota el paraigua dels pressupostos que es vagin aprovant en el període 2019-2023.

Li pregunta també si manté el compromís, també expressat en una entrevista, que com a mínim el 80% dels habitatges de promoció pública que es facin vagin al règim de lloguer assequible i que en cap cas aquests lloguers superin la mitjana de 500 euros.

En darrer lloc, assenyala que BC va fracassar en el mandat anterior, tal com va dir el seu soci de govern, el Sr. Collboni, que va dir que dels 4.000 habitatges promesos s'havien fet, en el millor dels casos, segons alguns informes, 1.000 durant tot el mandat, i subratlla que ara el que cal és comprovar si el Govern compleix els

compromisos adquirits per a aquest mandat (entre d'altres, la construcció de 6.000 habitatges).

El Sr. RAMÍREZ agraeix la compareixença; formula la pregunta del seu grup corresponent al punt 18 de l'ordre del dia (quants habitatges de protecció oficial ha incorporat l'Ajuntament de Barcelona des de l'aplicació de la mesura del 30%), i s'afegeix a la petició que la informació exposada per la Sra. Martín sigui facilitada per escrit per poder analitzar totes les dades —el seu grup pensa que n'hi ha algunes que no són del tot reals—, que demostren que la situació de l'habitatge a Barcelona és dolenta.

Assenyala que els darrers anys l'habitatge ha sofert els efectes tant de la crisi immobiliària com de la manca d'oferta i de l'increment de preus en el sector immobiliari, i ha generat desigualtats a la ciutat, nombrosos desnonaments per no poder pagar les hipoteques o el lloguer i un augment de persones que demanen habitatges de protecció, i posa de manifest que, d'acord amb l'objectiu de solidaritat urbana que estableix la Llei 18/2007, pel dret a l'habitatge a Catalunya, Barcelona hauria de disposar l'any 2027 d'un parc d'habitatges destinats a polítiques socials del 15% respecte del total dels habitatges existents. Observa, però, que el parc d'habitatge de protecció oficial actual de la ciutat representa només un 8,38% del total.

D'altra banda, indica que ha estat durant el mandat de la Sra. Colau quan més s'ha disparat la preocupació per l'habitatge (segons l'últim baròmetre de la ciutat, el del 2019, l'habitatge se situa com el segon problema més greu a la ciutat, amb un 14%, només superat pel problema de la inseguretat), i que la realitat dista molt de les promeses del Govern de Colau en la campanya electoral del 2015, quan prometia 8.000 pisos nous (construir-ne 4.000 i immobilitzar-ne uns altres 4.000), ja que només se'n van fer uns 700. Afegeix que tampoc no s'ha donat resposta a les més de 600 famílies que es troben a la llista d'espera de la Mesa d'Emergència Social en espera d'un habitatge social i assequible.

A continuació, recorda que quan es va presentar la mesura del 30%, que obligava a destinar el 30% dels habitatges d'obra nova o de gran rehabilitació amb un sostre urbanístic superior als 600 m² a habitatge protegit i que es va aprovar definitivament el desembre del 2018, el Govern municipal va dir que s'estimava l'aportació d'aquest 30% en 330 pisos nous per any, ja que prenia com a referència els habitatges construïts a la ciutat. Entén que ara es podria calcular aproximadament l'impacte de la mesura fent servir els projectes de noves llicències o nova construcció.

Subratlla que, una vegada més, l'alcaldeessa Colau fa servir una cortina de fum per tapar el fracàs de les seves polítiques en matèria d'habitatge, ja que l'únic que s'ha fet amb la mesura del 30% és traslladar la responsabilitat en política d'habitatge de l'Ajuntament als promotors privats, amb greus conseqüències per a la ciutat: segons dades aportades per l'associació de promotors, durant el primer semestre de 2019 a Catalunya es van iniciar 6.645 habitatges, una disminució del 10,5% respecte al 2018, i a Barcelona, 429 (685 menys que el 2018).

Comenta que si es verificuessin totes aquestes dades, es constatarien dues males notícies: d'una banda, que la mesura del 30% no ha servit per a les finalitats previstes i que només era una cortina de fum per amagar una mala gestió en matèria d'habitatge del Govern de l'alcaldeessa Colau; d'altra banda, que el fracàs d'aquesta mesura suposa l'increment dels preus de l'habitatge, ja que hi ha una disminució en l'oferta del parc

d'habitatge, i, consegüentment, l'expulsió de més ciutadans que es veuen obligats a marxar de la ciutat pels elevats preus de l'habitatge.

Conclou que la Sra. Martín en la segona intervenció hauria d'ampliar la informació sobre totes les qüestions exposades.

La Sra. MARTÍN confirma que el Govern es compromet a lliurar els informes sobre els pisos buits i sobre el seguiment del Pla pel dret a l'habitatge —puntualitza que el compromís era lliurar-los a finals d'any—, i accepta el prec de JxCat de constituir una comissió de seguiment i avaluació de la mesura del 30%, amb l'objectiu de recollir-ne el detall de les informacions tècniques i fer-ne partícips tots els grups polítics i, evidentment, el grup promotor de la mesura.

Exposa que al llarg del 2019 s'hauran iniciat 6 promocions que sumen 222 habitatges més els 12 allotjaments dels APROP de Ciutat Vella, que obriran les portes al desembre. Especifica que entre les 6 promocions hi ha 1 promoció dels APROP, 3 de cohabitatge, que representen 60 habitatges, i 2 promocions directes de l'IMHAB, que sumen 102 habitatges de lloguer social i 60 de lloguer assequible, i repeteix que es preveu, a finals del 2023, pràcticament doblar el parc de gestió municipal que hi havia el 2015.

Dit això, demana al Sr. Corbacho que s'abstingui de dir-li quins gestos pot fer quan l'està escoltant amb tot el respecte, i pregunta al Sr. Ramírez si el que voldria el PP és que el Govern de Barcelona fos encara més agosarat, com per exemple ho són a Viena, on dos terços de les noves construccions que es fan han de ser habitatge a preu protegit, o bé el que li passa és que pateix per la rebaixa d'expectatives d'un sector que està acostumat a fer el màxim benefici en el mínim temps possible.

Comenta que, a parer seu, és responsabilitat de totes començar a fer pedagogia per fer entendre que cal un sector privat que estigui disposat a invertir en habitatge assequible entenent que les expectatives de negoci no seran les que eren abans i que s'ha de prioritzar l'habitatge assequible perquè obtenir el màxim benefici en el mínim temps possible és totalment incompatible amb el fet de garantir el dret a l'habitatge a la majoria de la ciutadania.

Per acabar, insisteix que la mesura del 30% suposa un canvi estructural molt important per generar habitatge assequible a tota la ciutat i no se'n veuran els fruits a curt termini —hi ha resistències per a l'aplicació de la mesura—, i comenta que a la comissió de seguiment serà interessant veure com va evolucionar la sol·licitud de llicències entre l'aprovació inicial i l'aprovació definitiva de la mesura, així com avaluar tot el que calgui.

La Sra. PARERA subratlla que difícilment algú estarà disposat a fer una cosa si no s'hi parla; que per convèncer algú que faci alguna cosa l'important és consensuar, convèncer-lo que ho ha de fer i facilitar-li que ho faci, i que la imposició sempre és un mal criteri quan es busca la col·laboració d'un sector.

Tot seguit, qualifica d'honorable la voluntat d'ERC, que va donar suport a la mesura del 30%, de valorar-ne l'efectivitat, i s'afegeix a la seva petició. Entén que l'Administració, per sistema, quan implanta una mesura, n'hauria de fer un retiment de comptes de l'efectivitat al cap d'un any per comprovar si funciona i si cal corregir-la.

Conclou que ningú no està exempt d'equivocar-se, però no rectificar quan una mesura no és correcta és un problema.

La Sra. SENDRA manifesta el convenciment que el compromís del Govern municipal i, en particular, de la Sra. Martín amb la resolució del problema de l'accés a l'habitatge és absolut, i afirma que mentre sigui així, el Grup d'ERC contribuirà a impulsar totes les polítiques que calgui. Observa, però, que el plantejament i el tarannà que de moment denota el Govern no acaba d'ajudar-hi. A parer del seu grup, el problema demana per part del Govern més diàleg amb tots els actors, entendre que no és qüestió de bons i dolents, generar grans consensos, fer més autocrítica —dir que uns sempre ho fan tot bé i uns altres sempre ho fan tot malament no ajuda—, aliances i complicitats amb grups polítics, col·laboracions amb altres administracions i més generositat a l'hora de donar suport a iniciatives d'altres quan van en la mateixa direcció que les pròpies, tot entenent no són els únics que intenten fer coses i que les intenten fer bé.

La Sra. MUNTÉ agraeix l'acceptació del prec, però subratlla que també cal donar compliment a totes les iniciatives que han estat aprovades o acceptades a la Comissió, així com que cada administració assumeixi les seves responsabilitats. En aquest sentit, comenta que, si bé és veritat que cal més col·laboració entre les administracions, la funció de la Comissió és exigir a l'Ajuntament que sigui responsable de les seves competències i que doni compliment als compromisos adquirits.

D'altra banda, recorda que BC va fer crítiques importants a l'alcalde anterior en relació amb les polítiques d'habitatge i va afirmar que posar fi als desnonaments era només qüestió de voluntat política, però els desnonaments continuen malgrat la voluntat política de l'Ajuntament, abans i ara, i això dona una idea de la complexitat de les qüestions relacionades amb l'habitatge.

Per acabar, afirma que el Grup de JxCat continuarà col·laborant en qualsevol mesura realista, valenta i consensuada que es dugui a terme a la ciutat per millorar la situació de l'habitatge.

El Sr. CORBACHO aclareix que la seva intenció no és fer una crítica, sinó un control, i torna a preguntar si el Govern municipal manté el compromís d'iniciar les obres de 6.000 habitatges en el període 2019-2023 (el compromís era 1.500 per any), ja que la funció de l'oposició és fer un seguiment dels compromisos per comprovar si es compleixen. Afegeix que, en aquest cas, el compliment del compromís beneficiaria fonamentalment els ciutadans que estan esperant un habitatge de lloguer assequible.

El Sr. RAMÍREZ torna a demanar a la Sra. Martín que respongui a la pregunta de quants habitatges de protecció oficial ha incorporat l'Ajuntament de Barcelona amb la mesura del 30% (repeteix que quan es va presentar la mesura, es va fer una estimació de més de 300 habitatges per any). Espera que a la comissió de seguiment i avaluació es facilitin per escrit totes les dades demanades.

D'altra banda, subratlla que la situació és molt complexa i requereix no buscar enemics, sinó buscar complicitats amb el sector, també amb col·laboració publicoprivada, i assenyala que l'únic objectiu del seu grup és ampliar l'habitatge públic i assequible a Barcelona, que té un problema i no en pot traslladar la responsabilitat als operadors privats.

ES DONA PER TRACTADA

III) Propostes a dictaminar

a) *Ratificacions*

b) *Propostes d'acord*

4. – (CO 2019-11/21) RATIFICAR l'acord adoptat pel Consell de Govern del consorci Institut Infància i Adolescència de Barcelona, C, en la sessió d'11 de juny de 2019, relatiu a la seva dissolució i liquidació, i esdevingut definitiu en absència d'al·legacions en el termini d'informació pública. DISSOLDRE el consorci Institut Infància i Adolescència de Barcelona, C, adscrit l'Ajuntament de Barcelona, un cop ratificada la dissolució per totes les entitats consorciades. NOTIFICAR el present acord a les entitats consorciades.

La Sra. PÉREZ enuncia la proposta.

Es dictamina amb el posicionament favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

5. – (20190397) AUTORITZAR l'adhesió de l'Ajuntament de Barcelona a la VII Fase de la Xarxa de Ciutats Saludables de l'Organització Mundial de la Salut a Europa. FACULTAR la Ima. Gemma Tarafa Orpinell, Regidora de Salut, Envel·liment i Cures, per a signar la documentació pertinent dimanant d'aquest acord i realitzar les actuacions necessàries per a la seva efectivitat.

La Sra. PÉREZ enuncia la proposta.

Es dictamina amb el posicionament favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

IV) Part decisòria / Executiva

a) *Ratificacions*

b) *Propostes d'acord*

c) *Proposicions*

V) Part d'impuls i control

a) *Proposicions / Declaracions de Grup*

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

6. – (M1923/255) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta al Govern Municipal a desplegar, a través de l'ICUB i altres organismes implicats, amb la col·laboració del Consell de Cultura de la Ciutat, de BCN Activa, Turisme i Indústries Creatives i tots els agents públics, comunitaris i privats de la ciutat, un "Pacte per la Cultura de Barcelona"

de caràcter estratègic que promogui la implicació de tots els agents públics i privats del sector per potenciar el conjunt dels àmbits culturals de la ciutat, convertint-los en referents locals i internacionals per contribuir a la millora del consum cultural, al lligam entre la cultura i l'educació, al lligam amb la participació i la cohesió social i la prosperitat i benestar dels ciutadans. Per això, proposem encarregar a l'Institut de Cultura la concreció d'objectius, el disseny de l'estratègia i el desplegament de la iniciativa amb caràcter d'urgència, aportant un full de ruta calendaritzat i pressupostat al Plenari Municipal en un termini màxim de tres mesos. També es demana crear una Comissió d'impuls de regidors, amb representats de tots els partits, destinada a promoure la iniciativa de la manera més eficaç i acordada possible.

La Sra. PÉREZ indica que, tal com ha suggerit la Sra. Sendra, aquest punt es tractarà juntament amb el punt 11 (prec d'ERC).

El Sr. MASCARELL enuncia la proposició i manifesta la convicció del seu grup que el pacte que proposa és la millor manera i la més ràpida perquè Barcelona recuperi la força cultural i torni a ser un far internacional de cultura, així com per reforçar un projecte de cultura compartit entre tots els agents que intervenen en la ciutat i posar-la al capdavant de les respostes que cal donar a les profundes transformacions culturals que s'estan produint.

Subratlla que Barcelona s'ha d'observar com un sistema integral de vasos comunicants entre la cultura de base, les institucions i les xarxes públiques de museus, biblioteques, centres cívics i arxius, sense deixar de banda l'aportació que fan les empreses culturals privades que determinen una oferta en un grup molt nombrós de sectors bàsics per a la ciutadania, com ara el del llibre, el col·leccionisme, la música en totes les seves variants, el teatre, la fotografia o l'arquitectura, i el magnífic patrimoni que atesora la ciutat, fonamentat en l'àmbit del gaudi i de la formació, però també en l'àmbit d'oferta turística, que fa aportacions significatives a l'economia de la ciutat i als llocs de treball.

D'altra banda, remarca que el pacte permetria que Barcelona donés una solució ràpida als reptes que tenen diversos àmbits culturals de llarga tradició actualment perjudicats per determinades polítiques de suport desplegades de manera erràtica per part dels àmbits públics generals, com és el cas del cinema. Respecte d'això, explica que, malgrat el talent audiovisual dels creadors de la ciutat i la magnífica tradició d'escoles de cinema, avui reconegudes internacionalment, i malgrat la magnífica aportació que fan el centenar de festivals que tenen lloc a la ciutat, decisions com la del Tribunal Constitucional de liquidar la taxa dels operadors de continguts audiovisuals ja fa uns mesos —després d'haver començat a funcionar bé— han significat un cop duríssim per a la continuïtat de nombroses empreses del sector, continuïtat que perilla també en altres àmbits, com ara el de les galeries d'art. Tanmateix, subratlla que, malgrat tot, la ciutat expressa un enorme potencial creatiu i emprenedor en l'àmbit digital, expressió i punta de llança de magnífiques expressions de talent i de creativitat que poden situar Barcelona entre les tres ciutats més creatives del món.

Assenyala que el pacte ha de ser un factor decisiu per fer de Barcelona un referent d'integració social, de generació de diàleg i de qualitat democràtica, així com per afavorir que molts professionals del sector surtin de la precarietat laboral en què es troben actualment, de manera que a través del pacte es pot fer front amb més garanties d'èxit als reptes globals que cal abordar: el repte digital, la precarització

laboral, l'estancament de la inversió en cultura i el repte internacional (presència de la cultura de la ciutat al món).

Remarca que amb el pacte estratègic que es proposa, que ha de posar la cultura a centre de les preocupacions de la ciutat, es pot aconseguir que Barcelona estigui entre les ciutats amb més projecció creativa, que doni sortida a l'enorme talent digital que té, que el seu turisme sigui més culte i de més qualitat, que tregui més suc al seu magnífic tresor patrimonial i més rendiment de la seva potentíssima xarxa formativa, que sectors com l'audiovisual i el del cinema recuperin el seu pes, que sigui una ciutat referent de recerca i innovació i que ofereixi a les generacions futures valors de pau, democràcia, llibertat, tolerància, respecte i diàleg.

Per acabar, posa èmfasi en el fet que la cultura no és cosa d'un partit, sinó de tothom, administracions i societat civil incloses, i que si es reclama la participació de la gent, és bo que es trobi la manera de fer participar al màxim en el disseny de polítiques tant aquells que tenen el dret legítim d'impulsar-les des del Govern de la ciutat com aquells que des de l'oposició tenen una voluntat constructiva.

La Sra. SENDRA manifesta el vot favorable del seu grup, que en el prec corresponent al punt 11 de l'ordre del dia demana que el Govern municipal constitueixi una comissió especial encarregada d'elaborar les bases i de determinar les prioritats d'un pla estratègic de la cultura de Barcelona per als propers anys.

Comenta que, a parer seu, igual que altres sectors importants de la ciutat com l'educació i l'habitatge, la cultura també necessita en aquest moment grans consensos, ja que té grans reptes al davant i potser cal pensar maneres més integrades de buscar-hi les respostes i les solucions.

Tot seguit, posa de manifest que tothom coincideix en la importància estratègica de la cultura per a la ciutat i en el seu rol com a motor de cohesió social, educació, creativitat, transformació, bon govern i economia.

Entén que tothom coincideix també que el repte pendent és la democratització de la cultura, així com intentar que la cultura es constitueixi com un quart pilar de l'estat del benestar que impacti tota la ciutadania, i que cal renovar els instruments, ja que fa molt de temps que hi ha la mateixa estructura de governança, de polítiques i de subvencions i el sector està cansat i castigat per una precarietat laboral endèmica, per un finançament insuficient i per un model de governança poc flexible i poc obert condicionat pel pes d'un passat que s'ha anat construint a poc a poc.

Subratlla que Barcelona, per poder superar una nova etapa, necessita consensos de tots els polítics, així com amb el teixit empresarial, el teixit associatiu i altres administracions (Generalitat de Catalunya i Estat espanyol), i buscar aliances a escala europea. Per això, cal intentar crear entre tots un projecte cultural de llarga durada, ambiciós i singular que sigui el full de ruta per a tothom els propers anys. Remarca que no es pot permetre que la cultura canviï amb cada nou govern, sinó que cal un horitzó a mitjà i a llarg termini consensuat i compartit per tal que es pugui avançar independentment de qui governi i del moment en què ho faci.

A continuació, esmenta alguns dels nombrosos temes que caldria abordar: l'ICUB com a motor de dinamització i facilitador; l'increment de l'autonomia de les entitats de gestió i la interlocució amb els altres agents de la ciutat; la manera d'enfortir el procés de descentralització envers els districtes; la visió metropolitana de Barcelona i l'impacte que hi pot tenir la cultura; la millora de les possibilitats de finançament

cultural; el grau de professionalització que exigeix un ecosistema que en aquest moment necessita un grau molt alt de sostenibilitat i alhora de generació de talent i, per tant, com s'articulen tots els espais educatius i de professionalització que té la ciutat; un programa de subvencions i d'ajuts que ha de ser integrat i que no només és de l'ICUB, sinó que ha d'assumir temes de turisme, d'immigració, d'ocupació, d'empresa, d'interculturalitat, educatius... i que, per tant, requereix una mirada molt transversal; el replantejament dels models de governança i els rols que tenen les institucions nacionals, en aquest cas (quin contracte s'exigeix a aquestes institucions envers la ciutat i envers la ciutadania de Barcelona; com se'ls exigeix a aquestes institucions que tenen un rol preferent en aquest moment de drets i deures per a cada un d'ells); el pacte d'un contracte programa de llarga durada que permeti una governabilitat flexible i alhora un àmbit d'exigència internacional a l'altura d'Europa; creació d'espais de centralitat diferents, tant a Barcelona com a l'àrea metropolitana, i quins projectes poden impulsar les noves centralitats, i la manera de combatre la precarietat i de desplegar el compromís adquirit al setembre per l'Ajuntament amb creadors i una cultura de base per donar més dignitat a tota la professió de la cultura i de l'art.

Conclou que és important establir consensos i treballar amb generositat, lleialtat i voluntat d'aportar per aconseguir un pacte que tingui sentit no només per a l'ICUB o per als grups polítics, sinó per a tota la ciutadania.

La Sra. BARCELÓ expressa el vot favorable del seu grup, que coincideix amb JxCat i amb ERC que Barcelona necessita un pacte cultural a curt, mitjà i llarg termini, i observa que en la legislatura passada, en què hi va haver diversos canvis de comissionat, es van presentar mesures, però no el projecte cultural global. Subratlla que és urgent que Barcelona, que sempre ha donat molta importància a la cultura i sempre havia destacat pel seu poder cultural, disposi d'aquest pla cultural, fruit de la col·laboració de tots els grups.

També es mostra d'acord amb l'afirmació que cal contribuir al lligam entre cultura i educació —el seu grup sempre ha dit que educació i cultura són els veritables ascensors socials—, i pregunta al Sr. Subirats quins han estat els resultats de la mesura «Cap a una política pública de cultura i educació», que va tenir una inversió de 400.000 euros, i si continuarà en aquest mandat.

A continuació, indica que el manifest de l'Associació de Museòlegs de Catalunya, l'Associació de Professionals de la Gestió Cultural de Catalunya, els Conservadors-Restauradors Associats a Catalunya i l'Associació Catalana de Crítics d'Art reflecteix que hi ha hagut retallades en cultura, però observa que el mateix manifest també fa referència al fet que hi ha hagut unes retallades del 6% a la Generalitat. Entén, per tant, que JxCat i ERC haurien de parlar amb els seus grups per intentar que no hi hagués més retallades. En aquest sentit, comenta que els diputats de Cs al Parlament de Catalunya han demanat en més d'una ocasió que la Generalitat augmenti el pressupost dedicat a cultura: actualment només hi destina el 0,7% del pressupost global, i el seu grup proposava que arribés al 2%, que suposaria uns 70 euros per habitant.

En darrer lloc, subratlla que no es pot permetre que hi hagi més retallades en cultura, sobretot tenint en compte les dificultats que tenen totes les persones que s'hi dediquen, tant a la ciutat de Barcelona com al conjunt del país, i que el pressupost ha

de garantir que la cultura sigui accessible per a tothom, de manera que la situació econòmica familiar no sigui un obstacle en cap cas per accedir a la cultura.

El Sr. RAMÍREZ subratlla que si Barcelona vol situar-se entre les grans ciutats culturals d'Europa i del món cal involucrar els sectors afectats, no només el cultural, sinó també el turisme, l'hostaleria i el transport, entre d'altres, molt importants a Barcelona i que també formen part de l'oferta cultural de la ciutat, així com un govern que en matèria cultural no estigui a la defensiva i pensi, carregat de clixés, que determinada cultura sempre és elitista i que augmentar i millorar l'oferta cultural implicarà més turisme, sinó que tingui un projecte cultural fort amb idees clares i sàpiga, sense vacil·lacions, el camí que ha de seguir en aquest àmbit.

Assenyala que el Govern s'ha mostrat dubitatiu davant d'alguns projectes importants per a la ciutat, per exemple, el de l'Hermitage, que el Grup del PP defensa perquè considera que, juntament amb d'altres, com ara la subseu del Museu del Prado a la ciutat que planteja el seu grup (es tractarà en el punt 8 de l'ordre del dia), farà que Barcelona entri en el circuit de grans exposicions culturals i artístiques internacionals.

D'altra banda, el seu grup defensa un nou model de finançament de la cultura que explori noves vies de col·laboració publicoprivada, àmbit en què aspira a crear un gran projecte cultural en el marc d'un estatut de l'emprenedor cultural com a veritable motor cultural de la ciutat. A parer seu, la societat civil ha de ser la protagonista del fet cultural a la ciutat i, per això, cal introduir el finançament dels projectes culturals per objectius, amb fons de capital especialitzat i amb garanties de retorn del capital i dels beneficis de l'Administració, així com apostar per la coproducció dels projectes culturals i enfortir la marca Barcelona per promoure el talent de primer nivell de la ciutat i desenvolupar activitats de més qualitat.

Per acabar, pregunta al Govern quina és la seva posició final sobre el MACBA i quines interaccions i sinergies es podran generar entre la Muntanya dels Museus i el parc de Montjuïc, una gran oportunitat per crear un nou espai cultural a la ciutat que, a més, serveixi per esponjar-ne l'oferta, i vota a favor de la proposició, que entén que va en la mateixa línia del que el seu grup vol per a Barcelona en matèria cultural, si bé no veu la necessitat de crear la mesa d'impuls que demana, tot i que pensa que seria bo trobar un espai de debat per acompanyar el lideratge de la ciutat.

La Sra. PARERA expressa el vot favorable del seu grup, que considera molt necessari disposar d'un pacte cultural, no només entre els grups municipals, sinó també amb tot els sectors implicats, que són els que coneixen millor la realitat i amb qui es pot treballar d'una manera més activa per fer un pacte que realment doni fruits.

Tot seguit, manifesta l'opinió que darrerament a Barcelona hi ha hagut una involució en l'oferta cultural perquè s'ha oblidat una mica la voluntat de situar la ciutat com a referent internacional en aquest àmbit. A parer seu, és important acollir noves tendències culturals i artístiques, tenir més ambició i demanar projectes potents i innovadors que marquin una tendència internacional, cosa que dona prestigi i, consegüentment, no només posiciona la marca Barcelona, sinó que també projecta els professionals del sector internacionalment i fa créixer tothom i l'economia de la ciutat.

D'altra banda, comenta que l'Ajuntament de Barcelona hauria d'instar el Govern espanyol a desenvolupar la Llei de mecenatge, molt important, ja que ajuda molta

gent (autors, creadors, productors, etc.), tant del sector públic com del privat, a treballar a favor de la cultura.

El Sr. SUBIRATS agraeix la presentació d'aquestes iniciatives i constata el consens que existeix perquè tots els grups col·laborin amb l'objectiu de disposar d'un projecte cultural per a la ciutat que sigui tan compartit com sigui possible.

Dit això, vota a favor de la proposició de JxCat i accepta el prec d'ERC, i observa que en els atesos de les iniciatives convindria tenir en compte que moltes de les grans institucions culturals de la ciutat no són estrictament municipals, sinó que hi ha una presència molt significativa d'institucions com l'Estat, la Diputació o la Generalitat, i l'acompanyament d'aquestes institucions en l'esforç cultural no sempre ha estat el que hauria calgut, sinó més aviat al contrari: en molts casos, des del 2007, ha estat més aviat l'Ajuntament qui ha mantingut el suport a aquests equipaments, atesa la baixada progressiva dels pressupostos que aportaven les altres institucions.

Posa de manifest que a Barcelona el pressupost dedicat a cultura representa gairebé el 6% del total, uns 88 euros per persona, només per darrere d'una altra gran ciutat a Espanya, Bilbao, que hi dedica 92 euros per persona, mentre que Madrid hi dedica aproximadament 60 euros per persona. Observa, però, que allà els grans equipaments de la ciutat, com ara el Teatro Real, el Reina Sofía o el Museu del Prado, tenen un suport molt significatiu de l'Estat. D'altra banda, subratlla que des del 2010 el pressupost de la Generalitat dedicat a cultura ha anat baixant: n'hi dedica un 0,7% (poc més de 30 euros per persona, quan els informes del CoNCA demanen que aquest percentatge se situï en el 2%).

Observa que el mateix consens que demanen els grups municipals i el mateix esforç que es demana a l'Ajuntament s'hauria de demanar també a l'Estat, que en quatre anys ha tingut quatre ministres de Cultura, i a la Generalitat, que en quatre anys ha tingut cinc consellers de Cultura. Afegeix que en tots dos casos els recursos destinats als equipaments culturals de la ciutat han anat baixant.

Conclou que cal parlar no només de què es voldria fer i com, sinó també dels recursos necessaris per poder-ho fer.

El Sr. MASCARELL dona les gràcies a tots els grups per la predisposició i manifesta la convicció que si aquests són capaços de sumar, es multiplicarà l'enorme potencial cultural de la ciutat. Assegura que el seu grup treballarà, amb total lleialtat i predisposició envers el Govern per fer-ho possible, i comenta que ara el que cal no és mirar enrere, sinó construir un projecte cultural sumatori per al conjunt de la ciutat i liderar el paper que han de fer les altres administracions, ja que, davant la situació de la Generalitat, amb un problema seriós de finançament els darrers anys que ha afectat la cultura de Barcelona i del conjunt del país, si Barcelona lidera com ha fet sempre, probablement es trobaran solucions que ajudin tothom.

La Sra. SENDRA coincideix que ajuntant força des de Barcelona es poden aconseguir moltes més coses i que la Generalitat hauria de fer l'esforç d'incrementar el pressupost de cultura, com ha reiterat el CoNCA, i afegeix que la Diputació de Barcelona tampoc no fa a Barcelona ciutat l'esforç que hauria de fer i que li correspondria equitativament, així com que el Ministeri ha anat reduint el seu compromís amb la ciutat de Barcelona.

Entén que l'època actual requereix una visió primer metropolitana, que reconegui després el pes que la ciutat de Barcelona té en la creació i a partir de la coresponsabilitat de totes les institucions —el seu grup treballarà en aquesta línia.

La Sra. BARCELÓ diu que els grups de JxCat i d'ERC governen a la Generalitat de Catalunya i el 6% de rebaixa de retallades és responsabilitat seva, i els demana que, a més de parlar de la responsabilitat de les altres administracions, n'assumeixin les seves on tenen competència i on governen.

El Sr. SUBIRATS posa de manifest que el 1999 es va aprovar el Pla estratègic del sector cultural de Barcelona i el 2006 se'n va plantejar la revisió i actualització («Nous accents 2006»), i posa èmfasi en la importància de tenir en compte l'àmbit metropolità en una ciutat com Barcelona, amb poc més de 80 km² (si no es compten els quilòmetres quadrats de Collserola) i 1.600.000 persones, en comparació amb els 600 km² que té Madrid amb 3.200.000 persones.

D'altra banda, comenta que cal ser molt conscient dels canvis que hi ha hagut a la ciutat. Per exemple, mentre que el 1998 hi havia un 2% de persones nascudes fora d'Espanya, l'any passat se'n superava el 20%, i aquest gran canvi que hi ha hagut en l'estructura interna de la ciutat s'ha de notar en l'àmbit cultural, com també en altres formes d'economia, la presència de les plataformes digitals, etc.

Subratlla que cal repensar els paràmetres amb què s'havia treballat històricament en temes de cultura i situar-los a l'horitzó actual partint de la hipòtesi que el punt de partida és negatiu per la manca d'accés de molta gent a la cultura, i tenint en compte que la capacitat redistributiva de l'educació es pot reforçar si s'acompanya d'elements culturals. Per això, cal reforçar la tinència d'alcaldia que inclou educació i cultura, reforçar els vincles entre totes dues per afavorir que la cultura no només sigui d'escenaris internacionals i gran presència internacional dels esdeveniments culturals, sinó que constitueixi una força de transformació social i d'equitat en una ciutat que vol continuar sent oberta, justa i democràtica, de manera que la cultura hi ha de tenir un paper central.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

APROVADA

Del Grup Municipal Ciutadans:

7. – (M1923/238) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda que el Govern Municipal presenti en el termini de 3 mesos el seu Pla de lluita contra la pobresa a curt, mig i llarg termini per a la ciutat de Barcelona.

La Sra. PÉREZ entén que tots els grups han rebut el text definitiu de la proposició, que ha estat transaccionada.

La Sra. BARCELÓ agraeix a la comissionada d'Acció Social el diàleg i la negociació en relació amb aquesta proposició, que parteix de la situació de Barcelona pel que fa a desigualtats i pobresa i té en compte les previsions econòmiques, que no són gaire positives.

Concreta que, segons ECAS, a la ciutat hi ha un risc de pobresa i d'exclusió social del 24%, i, d'altra banda, el nombre de barris que se situen per sota de la renda mitjana de la ciutat (barris de renda baixa o molt baixa) ha passat de 5 (2008) a 27 (gener del 2019).

Subratlla que calen mesures a curt, mitjà i llarg termini perquè darrere les xifres hi ha persones que pateixen, no poden desenvolupar el seu projecte de vida i no tenen la sensació que la situació millorarà, i comenta que la situació de l'habitatge, la precarietat laboral i el cost de la vida no els ajuden, com tampoc la pujada d'impostos que pretén implementar el Govern l'any vinent.

Reconeix que l'Ajuntament no és l'única administració responsable i que pot col·laborar en la cerca de mesures per solucionar els índexs de desigualtat i de pobresa, i esmenta la renda garantida, una bona mesura aprovada per unanimitat al Parlament de Catalunya, però actualment paralitzada. Posa de manifest que per atorgar-la es demanaven sis mesos sense cobrar cap prestació econòmica i les associacions han demanat que s'hi introdueixin canvis perquè a vegades es tenia present si una persona havia treballat unes hores o algunes aportacions econòmiques que feien els familiars per a alimentació o bolquers, i el Grup de Cs ha demanat que es redueixi el temps que cal estar sense rebre una prestació econòmica, així com que es pugui combinar el cobrament de la renda garantida amb la remuneració del treball a temps parcial.

A continuació, assenyala que l'índex de pobresa ha passat del 15% el 2015 a més del 20% actualment, i la proposició vol ser una eina perquè els grups, mitjançant el consens, el diàleg i la voluntat constructiva, intentin trobar mesures per reduir les desigualtats i la pobresa a la ciutat.

Observa que malgrat el desenvolupament de l'Estratègia d'inclusió i de reducció de les desigualtats socials de Barcelona 2017-2027, en dos anys les desigualtats no han disminuït, i la Taula del Tercer Sector demanava a l'estiu mesures a curt termini, i subratlla que també cal detectar la «pobresa invisible», de persones que viuen en situació de pobresa però que no tenen accés als serveis socials, així com ajudar la classe mitjana empobrida, persones que treballen però que tenen moltíssimes dificultats per arribar a final de mes (l'Idescat deia que la meitat dels catalans es troben en aquesta situació). Comenta que, a parer del seu grup, aquesta ajuda ha d'anar en el sentit que va el projecte B-Mincome, que no únicament facilita aquesta ajuda econòmica, sinó que també hi ha un treball amb formació.

Pels motius exposats, el seu grup presenta aquesta proposició, que enuncia, i comenta que, a parer de Cs, convindria que els grups —i, per descomptat, les entitats del tercer sector— formessin part del pla de lluita contra la pobresa.

La Sra. SENDRA posa de manifest que la pobresa creix de nou tant a Catalunya com a Barcelona, on s'enfila cap al 21%, segons dades de l'Idescat actualitzades fa pocs dies; la infància continua sent el col·lectiu més castigat, i la taxa de risc de pobresa augmenta en les persones grans, les persones migrades i les dones.

Subratlla que cal lluitar contra la pobresa crònica i perquè la pobresa no s'hereti, i que calen totes les eines possibles per al sosteniment de l'estat del benestar, per erradicar la pobresa i per posar fi a les desigualtats. Observa, però, que per aconseguir unes polítiques fortes i valentes calen canvis, i un d'aquests és la renda garantida, que s'ha de continuar perfilant, però que també anava lligada a la inclusió laboral, ja que una de les causes de precarietat és la manca d'ocupació.

Comenta que els canvis també s'han de veure en la inversió pressupostària que es faci en infància, en persones grans, en famílies monoparentals i en dones: per erradicar les desigualtats cal identificar les partides clau, l'import de la despesa assignada a tots els col·lectius afectats i, sobretot, col·laborar amb altres administracions.

Remarca que el gran repte és recuperar la classe treballadora, ja que els autèntics obstacles per superar la pobresa crònica són la crisi de l'habitatge i la precarietat laboral, és a dir, sous baixos i treballadors i treballadores pobres (els darrers set anys, el nombre de persones amb feina que dormen a albergs de l'Ajuntament o d'entitats socials s'ha triplicat), i indica que el 70% de les persones amb més precarietat són d'orígens diversos, i en aquests casos s'afegeix el factor burocràtic dels permisos de treball: les professionals dels serveis socials i les representants d'entitats del tercer sector insisteixen que moltes usuàries i molts usuaris han complert correctament tots els plans de treball previstos i podrien ser persones autònomes, però no poden accedir de nou al mercat laboral i quan ho fan, els sous són tan precaris que les entitats i els serveis socials han de continuar acompanyant-les.

Subratlla que, en aquest context, la prioritat ha de ser el servei a les persones, pensant sempre a mitjà i a llarg termini, i que totes les persones que fan política institucional a qualsevol administració treballin sempre per posar les persones al centre de totes les polítiques públiques.

Per acabar, expressa el vot favorable del seu grup, que entén que és necessari avaluar i millorar l'estratègia de reducció de desigualtats, la qual van signar tots els grups municipals amb més de 700 entitats al costat, així com plantejar noves fites per erradicar la pobresa.

La Sra. MUNTÉ expressa el vot favorable del seu grup, que preferia, però, el redactat original de la proposició, en què s'apostava per un pacte amb mesures a curt, mitjà i llarg termini, mentre que ara, després de les converses i la negociació i pel bé del consens, es parla d'una avaluació i del plantejament de noves fites.

A continuació, fa referència a la mesura de govern que es va presentar al Plenari el 20 de juliol de 2015, amb accions urgents de lluita contra la pobresa per una Barcelona més justa i equitativa, algunes de les quals s'han aplicat, com el reglament de la taula d'habitatge d'emergència social o el procés participatiu intern dels Serveis Socials, el projecte «Impulsem». Observa, però, que d'altres han quedat al calaix de les bones intencions; d'altres de valentes i necessàries, com el salari de ciutat, ni tan sols hi apareixien, i algunes han anat enrere (per exemple, s'havia dit que la renda d'infància s'enfortiria, però s'ha retallat).

En aquest context, el Grup de JxCat considera que el millor instrument és un pla on es defineixin objectius i estratègies que esdevinguin mesures que realment generin canvis en els àmbits que més incideixen en la vida de les persones, com ara l'educació, primera política reductora de desigualtats, el treball i l'habitatge, així com aspectes relacionats amb el salari de ciutat.

El Sr. RAMÍREZ expressa el vot favorable del seu grup, que també preferia, però, el redactat inicial de la proposició, que feia referència a un pla per actuar a curt termini, i posa de manifest que el 15% de la població de Barcelona es troba en risc de pobresa o d'exclusió social; que el 2017 es van produir 2.519 desnonaments, segons el Consell General del Poder Judicial, i que les rendes baixes o molt baixes representen el 30,4% de la població de la ciutat. D'altra banda, comenta que també hi ha els problemes derivats de la crisi econòmica que van fer emergir la pobresa energètica i les persones sense llar (més de 3.500 a la ciutat) i observa que, malgrat la mesura de govern presentada a finals de juliol de 2015 per desenvolupar accions urgents de lluita contra la pobresa, aquesta no ha desaparegut, sinó que s'ha cronificat, s'ha estès i afecta nous col·lectius.

A continuació, expressa l'opinió del seu grup que manquen recursos de llarga durada, com ara habitatges que permetin a les persones sense sostre gaudir de l'autonomia necessària, i procurar la seva reinserció a la societat. Per això, entén que cal prioritzar la consolidació del nou model de Housing First. En aquest sentit, recorda que el Grup Municipal del PP va presentar un prec a la Comissió el setembre de 2016 —en va demanar seguiment el 2018— perquè es possessin en marxa de manera immediata 40 pisos unipersonals del servei de Housing First.

D'altra banda, comenta que cal elaborar un pla de xoc en matèria d'habitatge social per augmentar el parc d'habitatge i de lloguer assequible d'emergència social (1.000 habitatges nous), així com incorporar 200 nous habitatges d'inclusió destinats a les persones sense sostre i incrementar en 600 les places en recursos assistencials.

Per acabar, indica que cal millorar la política social d'aliments per fer-la més eficaç i facilitar les condicions d'accés als serveis (menjadors socials, àpats en companyia, àpats a domicili i Targeta Solidària) per donar cobertura a les famílies que no poden fer front a les seves necessitats.

La Sra. PARERA comenta que una transacció amb un govern sempre és benvinguda perquè significa la voluntat d'implicació del govern, i expressa el vot favorable del seu grup a la proposició.

Afegeix als comentaris que ja han fet altres grups que és molt important treballar amb una gran voluntat d'un gran pacte d'Estat en matèria laboral —en aquests moments ens trobem davant d'una possible recessió econòmica— per contribuir a la lluita contra la pobresa a curt, mitjà i llarg termini.

D'altra banda, comenta que és important no centrar-se només en els ajuts econòmics, sinó també en polítiques sociolaborals (mesures d'acompanyament, d'assessorament, etc.), és a dir, analitzar la combinació dels resultats d'una transferència mensual monetària a les persones que tenen necessitat amb l'efectivitat de les polítiques d'inclusió sociolaboral que s'estan aplicant, no només en el Pla contra la pobresa, sinó també en el Pla de barris o en el Pla de lluita contra el sensellarisme.

Observa que també és important centrar l'atenció en les famílies, ja que durant els anys de crisi econòmica hi ha hagut molts avis que han estat gastant els seus estalvis per suplir el que no podien pagar els pares (escola, hipoteques, etc.), i això genera un risc de pobresa en la família i en la gent gran, un col·lectiu molt vulnerable.

Per acabar, demana que quan s'enfoquin les mesures que es volen dur a terme es faci amb amplitud de mires i, per tant, no només amb les altres administracions públiques

catalanes i espanyoles, sinó també de la Unió Europea i amb fundacions i empreses del tercer sector que també estan col·laborant en la lluita contra la pobresa.

La Sra. PÉREZ dona la paraula a la comissionada d'Acció Social.

La Sra. FUERTES agraeix les aportacions i el diàleg sobre una qüestió que preocupa i ocupa totes, i reafirma el compromís del Govern.

Tot seguit, comenta que, si bé en algunes intervencions s'ha parlat de dinàmiques que sovint escapen de les possibilitats de l'Ajuntament atès el marc competencial i normatiu, el Govern ha defensat la transacció perquè creu que l'Estratègia d'inclusió i de reducció de les desigualtats socials és una eina de coproducció, de seguiment i d'avaluació molt clara i consensuada que ha de permetre avançar.

Posa de manifest que l'Estratègia, que va ser dissenyada en el marc de l'Acord ciutadà i que planteja 5 línies estratègiques amb 41 objectius que orienten l'activitat dels sectors socials cap a un model de ciutat que prèviament ja s'havia consensuat entre totes, va ser signada per tots els grups i planteja els pilars perquè Barcelona sigui una societat socialment justa, habitable, acollidora, educadora, feminista i saludable.

A continuació, enumera les 5 línies estratègiques (reduir la desigualtat en la distribució de la renda i garantir els drets socials, en especial, l'accés a l'habitatge, l'ocupació de qualitat i les necessitats bàsiques; incrementar l'equitat educativa i les oportunitats formatives i culturals al llarg de la vida; enfortir i articular els serveis i les xarxes relacionals i comunitàries de suport facilitadores de l'apoderament personal i col·lectiu; eliminar l'estigmatització i la segregació social, i disminuir les desigualtats socials territorials), i comenta que, d'acord amb un informe que es va presentar al gener, la disminució de la desigualtat entre els barris amb més renda i amb menys renda per primer cop és una realitat. Entén, però, que encara queda feina per fer.

Per acabar, confirma que el Govern accepta presentar els resultats de l'avaluació de l'Estratègia i l'establiment de noves fites en el termini de sis mesos.

La Sra. BARCELÓ agraeix la sensibilitat amb què han parlat els portaveus dels grups davant d'aquesta proposició —entén que tothom comparteix la preocupació pel fet que a Barcelona hi hagi més d'un 20% de persones en risc de pobresa o d'exclusió social— i expressa l'opinió del seu grup que cal treballar conjuntament per aconseguir la igualtat d'oportunitats, així com avaluar el treball que s'està fent.

D'altra banda, manifesta el desig que les fites que es presentin siguin a curt, a mitjà i a llarg termini, i que el Govern treballi amb la resta de grups municipals per acordar aquestes fites al més aviat possible.

La Sra. FUERTES recorda que la mateixa Estratègia preveu diverses dimensions d'avaluació, tant de projectes com d'impacte, d'objectius, d'entorn i de capacitat d'acció, i indica que es tindran en compte quan es presenti el pla.

La Sra. MARÍ-KLOSE expressa el vot favorable del seu grup.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

APROVADA AMB TEXT TRANSACCIONAT amb el redactat següent:

(M1923/238) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda que el Govern **Municipal presenti els resultats de l'avaluació de l'estratègia de reducció de desigualtats i el plantejament de noves fites per lluitar contra l'augment de la pobresa i les desigualtats en Barcelona, en el termini de 6 mesos.**

Del Grup Municipal Partit Popular:

8. – (M1923/229) La Comissió de Drets Socials, cultura i Esports acorda que el govern municipal iniciï les converses necessàries amb el Govern d'Espanya per convertir l'edifici del Banc d'Espanya de la Plaça Catalunya en una seu del Museu Nacional del Prado.

El Sr. RAMÍREZ posa en relleu la coneguda i indubtable importància del Museu del Prado, una gran institució cultural espanyola que, segons fonts de la mateixa institució, el 2018 va rebre més de 2.800.000 visitants, i que transcendeix la seva ubicació física a Madrid, i indica que, tal com assenyala el pla director del Museu, les seves col·leccions estan al servei del desenvolupament i el coneixement, l'educació i el progrés cultural de la societat espanyola. En aquest sentit, i atesa la innegable relació entre educació i cultura, el Museu compleix també una vocació de servei públic que busca la màxima difusió de les seves activitats expositives i educatives.

Remarca que la importància qualitativa i quantitativa dels seus fons artístics és innegable i explica que la proposició no dona res per fet, sinó que demana que s'explori una via fins ara inexplorada (els tècnics de l'Ajuntament o de l'àmbit cultural haurien de valorar la proposta), tot aprofitant les sinergies existents entre Barcelona i el Prado. D'altra banda, comenta que també hi ha prevista una subseu del Prado a Àvila, i demana que a Barcelona s'explorin totes les vies possibles, fins i tot la complementarietat amb el MACBA.

A continuació, indica que el Govern municipal ha basat part del seu èxit electoral en una crítica destructiva del turisme sense aportar solucions realistes i eficaces al fenomen, i subratlla que per al PP només hi ha una manera de pal·liar-ne els efectes negatius: promoure un turisme de qualitat, per a la qual cosa cal crear una oferta creïble i honesta des del punt de vista artístic i cultural que sigui recognoscible dins dels grans circuits internacionals, objectiu en què s'emmarcaria el projecte de la subseu del Prado a Barcelona.

Pels motius exposats, el seu grup presenta aquesta proposició, que enuncia.

La Sra. SENDRA diu al Sr. Ramírez que entén la bona voluntat de la proposta, però considera que no és el model que necessita Barcelona.

Comenta que grans museus estan descentralitzant les seves seus, i entén que Àvila o Màlaga demanin acollir una subseu, però Barcelona té una trajectòria important d'activitat artística i cultural pròpia, i entén que en un estat normal seria normal que l'Estat donés suport a iniciatives que estan tenint lloc a Barcelona amb molta solidesa i amb molta força, o que descentralitzés centres nacionals sencers, com està passant a

França. Per exemple, el Centre Nacional del Circ podria ser la proposta de Barcelona o el Mercat de les Flors podria ser el centre nacional de dansa.

Afegeix que no entendria que Barcelona tingués una subseu «penjada», però sí que entén, en canvi, la col·laboració permanent que està havent-hi entre el MNAC, CaixaForum i el MACBA i els centres nacionals amb coproduccions, itineràncies, exposicions, etc. i que es podria intensificar encara més, com també es podria redistribuir la compra d'obra d'art. Exposa que els centres nacionals han estat una competència clara en la compra d'obra d'art i d'alguna manera s'han apropiat fins i tot de fons que eren catalans (el fons Dalí i el d'América Sánchez estan dipositats al Reina Sofía) i que podrien estar perfectament a Catalunya perquè es paguen entre tots.

D'altra banda, indica que, a parer seu, el que cal és una revisió completa de la política cultural estatal, un espai de molta més col·laboració i de descentralització que reforci les iniciatives pròpies. El seu grup considera que la proposició del PP té un tic de colonialisme (modern) i que seria molt més barat pagar els bitllets d'AVE a tota una generació durant vint anys que tota l'operació que es planteja, quan hi ha possibilitats de coproducció, d'itinerància i d'exposició constant.

Per acabar, manifesta l'opinió que l'Estat sí que ha de donar a Barcelona la seu del Banc d'Espanya, però per fer-hi els projectes que Barcelona decideixi.

El Sr. MASCARELL posa de manifest que durant gairebé quaranta anys s'ha demanat una política coherent per part de l'Estat respecte a Barcelona de descentralització cultural, però l'Estat mai no ha evidenciat cap voluntat en aquest sentit.

Puntualitza que el Grup de JxCat està totalment d'acord amb la primera part de la proposició, que planteja el retorn a la ciutat de Barcelona de l'edifici del Banc d'Espanya de la plaça de Catalunya, una proposta que ve de lluny i sempre ha estat encallada, però entén que, en el cas que la situació de la ciutat de Barcelona respecte al Prado fos normal, el Museu hauria de tenir una política de col·laboració infinitament més intensiva amb els museus nacionals de Barcelona, principalment el Museu Nacional d'Art de Catalunya. Comenta que les relacions entre el Prado i el MNAC han anat oscil·lant en funció de les propostes que han anat fent els diferents directors del Prado, però mai no han estat intenses i el Prado podria haver fet polítiques molt interessants de suport a les exposicions i a la feina que fa el MNAC. Subratlla que si aquest conveni fos possible, el seu grup hi donaria suport sense cap mena de dubte.

Assenyala que el Govern estatal mai no s'ha caracteritzat, menys encara en l'època en què governava el PP, per fer polítiques culturals favorables a la ciutat de Barcelona, sinó més aviat al contrari: sempre ha centrat l'esforç en la ciutat de Madrid i pràcticament no ha fet cas a les necessitats i les demandes de Barcelona, i actualment fins i tot té deutes amb el MNAC, amb el MACBA i amb altres institucions catalanes que caldria resoldre.

Considera que el Prado hauria de fer un bon acord, generós i ben dotat, amb els museus de Barcelona, i no intentar una operació que l'únic que fa és encotillar encara més amb un to molt antic el format d'una cultura centralitzada a Madrid que de tant en tant destil·la efervescències més o menys colonials cap a llocs com Barcelona.

Pels motius exposats, el seu grup vota en contra de la proposició, que, tot i la bona voluntat expressada pel Sr. Ramírez, considera que és més oportunista que real.

La Sra. BARCELÓ posa èmfasi en el fet que cal fomentar la cultura i els espais museístics a la ciutat, sobretot tenint en compte les dades facilitades per l'Ajuntament sobre les visites als museus (el 2018 els centres públics van rebre 155.000 visitants menys que el 2017, mentre que als centres privats els visitants van augmentar en més d'un milió), però explica que indicarà el vot del seu grup després d'escoltar la intervenció del Govern.

El seu grup voldria saber si aquest mandat hi haurà el pla museístic de la ciutat de Barcelona, que va quedar pendent en l'anterior legislatura, i si l'edifici on el PP planteja ubicar la subseu del Prado compleix els requisits que han de complir els equipaments dedicats a museus, per exemple pel que fa a la mobilitat, pel trànsit que hi ha a la zona i per la càrrega i descàrrega d'obres d'art.

D'altra banda, pregunta si el Govern municipal ha iniciat algun tipus de negociació amb el Govern central sobre aquest edifici i si havia pensat alguna proposta en cas de disposar-ne com a equipament per a la ciutat, i indica que, si bé el seu grup està d'acord que hi hagi convenis entre els museus del país i entén que com més es pugui gaudir de les obres del Museu del Prado, millor, considera que potser seria millor fomentar programes com el «Prado itinerant» amb els museus que ja existeixen. Recorda que, en el marc d'aquest programa, el 2012 el CaixaForum va acollir l'exposició «Goya. Luces y sombras».

La Sra. PARERA entén que la proposta queda una mica simple i que potser caldria haver analitzat la viabilitat del projecte i la ubicació, ja que, si no, és complicat fer-ne una avaluació amb un cert criteri fonamentat i estudiat, però entén que tota la cultura que es porti a Barcelona és benvinguda, de manera que trobaria encertat que a la ciutat hi hagués una seu del Museu del Prado, un pol d'atracció turística molt important i seu d'una gran cultura pictòrica d'indispensable visita.

Considera que qualificar la proposició de colonialista, no sap si per complex, està fora de tota realitat, i que la proposició encaixa amb la cocapitalitat de Barcelona i Madrid que sempre ha defensat el seu grup. Entén que exposicions com la que hi va haver al CaixaForum de pintures que van ser cedides en préstec pel Museu del Prado, que va permetre veure a Barcelona l'obra de grans pintors com Rubens, Velázquez o Tiziano, són positives i cal fomentar-les, si pot ser amb una exposició permanent, millor.

Dit això, explica que indicarà el seu vot en la segona intervenció, ja que considera bona la proposta, però no té clara la viabilitat del projecte quant a la ubicació concreta.

El Sr. SUBIRATS entén que tothom comparteix la reivindicació de recuperar la seu del Banc d'Espanya —també caldria recuperar la seu de Duana i la de Correus, també grans edificis molt infrautilitzats—, però caldria valorar si aquest edifici, que depèn del Ministeri d'Hisenda, no del Ministeri de Cultura, seria un lloc adient per a una subseu del Museu del Prado.

Comenta que en més d'una ocasió ha parlat sobre el Museu del Prado, primer amb el Sr. Fernando Benzo, ex-secretari d'estat de Cultura, i després amb el Sr. José Guirao, actual ministre de Cultura, i en tots dos casos s'ha posat de manifest la política contrària del Museu del Prado a fer subseus. En aquest sentit, indica que ni tan sols la subseu d'Àvila funciona, i puntualitza que és la Unión del Pueblo Leonés qui està reclamant la subseu del Museu del Prado (ara per ara s'han deixat uns quadres, però no és una subseu). Entén que en el cas de Barcelona caldria plantejar una lògica de

cocapitalitat, no pas treballar amb la idea que Madrid deixi quadres a Barcelona de tant en tant.

Explicita que el Govern està a favor de parlar amb el Govern espanyol per recuperar l'edifici del Banc d'Espanya, però no de parlar estrictament d'una subseu del Museu del Prado, i comenta que les seus del Museu del Prado, com passa amb les seus de la Generalitat, no han de pagar les assegurances per les exposicions, ja que queden cobertes pel fons estatal, un gran avantatge a l'hora de plantejar exposicions.

Pels motius exposats, el Govern s'hi absté.

El Sr. RAMÍREZ agraeix la disponibilitat del Govern municipal amb la seva abstenció, ja que l'interès de la proposició és iniciar les converses amb el Govern d'Espanya per tal que, més enllà de la voluntat del seu grup que a Barcelona hi hagi una subseu del Museu del Prado —sempre que l'edifici compleixi els requisits tècnics i que el projecte sigui viable—, s'iniciïn les converses que permetin saber quina voluntat hi ha per part del Museu i si el lloc és adient, entre altres qüestions. D'altra banda, explica que, a parer del seu grup, la col·laboració no hauria de ser puntual, amb exposicions temporals, sinó una col·laboració permanent, de cocapitalitat o amb una altra modalitat, amb una exposició permanent, atès el gran fons cultural i artístic del Museu del Prado i el gran prestigi que té des del punt de vista internacional, que situaria Barcelona dintre del circuit museístic internacional.

Considera increïble que alguns grups parlin de colonialisme o de centralització en un àmbit com el de la cultura, en què cal traspasar tot apriorisme polític i intentar aplicar la màxima bona voluntat per tal de tenir un projecte cultural adient per a la ciutat de Barcelona. Insisteix que el Museu del Prado és un pol d'atracció cultural molt important per a un turisme de qualitat, que és el que li fa falta a Barcelona.

Conclou que és una bona notícia que el Govern estigui disposat a explorar la col·laboració amb el Museu del Prado i amb el Govern d'Espanya per tal que algun dia sigui possible tenir una subseu o seu del Museu Nacional del Prado a Barcelona.

La Sra. SENDRA aclareix que ha parlat de colonialisme pel tracte tan desigual que hi ha, del qual ella és ben conscient perquè ha treballat al MACBA i al Reina Sofia.

Explica que Barcelona té capacitat per fer exposicions internacionals amb el Prado i amb tothom (Berlín, París, etc.), però falten recursos, i l'Estat mai no ha estat equitatiu en aquest sentit, al contrari: encara deu a Barcelona quatre anys de la capitalitat i quan hi ha hagut fons que s'han pogut comprar amb diners estatals, tots els ha concentrat a Madrid.

Assegura que valora moltíssim el fons artístic que té el Prado —Barcelona ja ha acollit exposicions de Bermejo, Caravaggio o Tiziano—, però entén que cal apostar per convenis de col·laboració, tant amb Madrid com amb altres llocs d'Europa, i, sobretot, disposar dels recursos necessaris i rebre un tracte equitatiu.

La Sra. BARCELÓ expressa l'abstenció del seu grup, que celebra el compromís del Govern amb la presentació del pla museístic per a la ciutat de Barcelona, i subratlla que convindria iniciar convenis de col·laboració amb el Museu del Prado per gaudir de les seves obres amb exposicions permanents o temporals als diferents museus de Barcelona.

La Sra. PARERA expressa l'abstenció del seu grup.

El Sr. SUBIRATS manifesta l'opinió que quan acabi l'etapa actual pel que fa a les relacions entre institucions es podrà parlar d'aquests edificis que l'Estat té a Barcelona, molts dels quals podrien tenir uns usos més apropiats, com ara el Palau del Lloctinent, a més dels ja esmentats, que són edificis emblemàtics de la ciutat.

La Sra. PÉREZ demana el vot al Grup del PSC , que s'hi absté.

Votació favorable de Partit Popular, desfavorable d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya i abstenció de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Ciutadans i Barcelona pel Canvi.

REBUTJADA

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

9. – (M1923/247) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports expressa el seu suport inicial al projecte de l'Hermitage i, en la mesura en què els informes siguin favorables, insta el Govern municipal a extremar la diligència en la tramitació del projecte per tal que Barcelona pugui comptar sense dilacions innecessàries amb un nou equipament cultural de primer nivell internacional.

La Sra. PARERA explicita que l'objectiu de la proposició és que el Govern assumeixi un compromís en el projecte cultural de l'Hermitage que està previst que s'instal·li a la zona del port de Barcelona, un edifici que serà emblemàtic i atractiu pel fet de ser obra de l'arquitecte Toyo Ito i que comptarà amb sis sales d'exposicions, un auditori, zones obertes al públic i una zona de restauració, un projecte bastant ambiciós que es calcula que el primer any rebí uns 850.000 visitants i que atraurà turisme, generarà llocs de treball, millorarà l'espai públic i complementarà l'oferta cultural i educativa de qualitat del barri i del conjunt de la ciutat. Entén, doncs, que tot serien beneficis si es donés suport a aquest projecte.

D'altra banda, subratlla que el projecte ha estat molt treballat i consensuat amb les entitats veïnals, les aportacions de les quals han estat incorporades a les clàusules del projecte, i la ciutat ha de ser capaç d'estimular i acollir projectes sorgits de la societat civil que complementin els propis de l'oferta pública.

Per acabar, diu que el seu grup és conscient que hi ha pendents uns informes que ja estan demanats, però entén que si aquests són favorables, caldria manifestar un suport explícit al projecte de l'Hermitage i actuar amb diligència per evitar que el procés es vagi retardant burocràticament, ja que realment és una bona proposta per a la ciutat.

La Sra. SENDRA manifesta l'opinió que la proposició, que en el mateix enunciat ja reconeix que hi ha pendents un estudi de mobilitat, urbanisme, viabilitat econòmica i necessitat cultural, és precipitada, i és difícil pronunciar-s'hi fins que no es disposi d'aquests informes. A més, les converses que ha mantingut sobre el projecte li han causat inquietud, en primer lloc, perquè el projecte parla de sales d'exposicions, però

no concreta en cap moment —ella ho ha demanat en diverses ocasions— quin és el projecte cultural i artístic que tindrà l'Hermitage, quines obres acollirà —a Rússia hi ha un seguit d'obres patrimonials que per llei no poden sortir del país.

En segon lloc, observa que és un projecte que es vehicula a través d'una empresa i no hi ha hagut un acord institucional Moscou-Barcelona o Hermitage-MNAC previ: no hi ha hagut relacions institucionals, sinó, simplement, una empresa que assegura que el projecte, que encara no té ni les obres, serà sostenible.

En tercer lloc, comenta que la seu que l'Hermitage va obrir a Londres ha tancat i la que va obrir a Amsterdam viu gràcies al suport econòmic de l'Ajuntament d'Amsterdam, i subratlla que si el projecte a Barcelona hagués de viure amb el suport econòmic de l'Ajuntament, caldria aclarir molt bé el projecte cultural, però entén que Barcelona té altres prioritats que no són mantenir un museu de l'Hermitage que no va acompanyat d'un projecte cultural Moscou-Barcelona en què Moscou porta obres a Barcelona, hi ha coproduccions, una seu del MNAC a l'Hermitage, etc.

Conclou que el projecte sembla més un projecte comercial que un projecte cultural, i que es tractaria d'un espai a la Barceloneta que exposaria obres de l'Hermitage —no se sap quines— sense cap relació institucional i que seria sostenible amb restaurants.

El Sr. MASCARELL explica que, si bé el Grup de JxCat ha expressat en diverses ocasions el seu suport al projecte inicial, és cert que aquest continua sense agafar forma i, per tant, costa saber exactament què s'està valorant. Tanmateix, en principi considera positiu que un museu com l'Hermitage i una empresa privada tinguin interès a portar el projecte (aparentment privat i, per tant, sense suport econòmic públic directe) a Barcelona, però està d'acord que no es coneix el projecte cultural, la col·lecció, el que s'hi ensenyarà, la dotació que tindrà la proposta ni el projecte arquitectònic. Respecte d'aquest, comenta que de vegades sembla que hagi de ser un museu que té una botiga i un restaurant, però d'altres sembla que hagi de ser un restaurant i una botiga que a dintre tenen una col·lecció. Subratlla que és essencial que s'aclareixi aquest punt, ja que probablement la segona opció no seria acceptable.

D'altra banda, remarca que per prendre una decisió caldrà valorar especialment l'afectació de la mobilitat veïnal, les solucions mediambientals de transport públic i la viabilitat econòmica, entre altres qüestions.

Per acabar, expressa el vot favorable del seu grup, que espera que, abans que cap altra cosa, es faciliti tota la informació que s'ha demanat sobre el projecte.

La Sra. BARCELÓ expressa el vot favorable del seu grup, que el 29 de desembre del 2015 va preguntar al Govern, al Plenari, quina era la seva implicació i la seva posició davant la possible ubicació d'una seu de l'Hermitage a Barcelona, i el Sr. Asens va dir que no estava gaire *por la labor* perquè ho veia com un «McDonald's cultural». Subratlla que només cal voluntat política i deixar de buscar excuses, perquè durant quatre anys s'ha sentit una excusa rere una altra per part del Govern municipal.

Concreta que primer es va donar l'excusa que el lloc no era adequat perquè hi havia molts veïns que s'hi oposaven; quan es va veure que hi havia més veïns a favor del projecte que en contra, es va donar la segona excusa, que era que hi havia problemes de mobilitat; quan es van resoldre aquests problemes amb places d'aparcament i la incorporació del bus marítim, es va dir que no era el model cultural del Govern

—pregunta quin és aquest model—, i ara es dona com a excusa la viabilitat del projecte econòmic, tot i que és una inversió privada.

Per acabar, pregunta al Govern municipal si donarà facilitats al projecte de l'Hermitage a Barcelona o hi posarà obstacles.

El Sr. RAMÍREZ comenta que l'actitud del Govern municipal davant del projecte de l'Hermitage és una mostra més del fet que no té un projecte de política cultural clar per a Barcelona ni voluntat política de consensuar, i observa que la proposició vol donar per segura la instal·lació del projecte a la ciutat, però cal saber què n'opina el Govern.

Posa de manifest que set anys després que el president de la Generalitat Artur Mas signés un conveni entre el Govern de la Generalitat i la ministra de Cultura russa per facilitar l'arribada d'una sucursal de l'Hermitage a Barcelona, i més de quatre anys després que l'alcalde Colau arribés al govern de la ciutat, continua sense saber-se quina és l'opinió del Govern municipal. Afegeix que el 13 de novembre el Sr. Subirats, en una compareixença demanada pel seu grup, va dir literalment que el Govern només disposava de la informació que havia sortit als diaris, i subratlla que un govern ha de fer alguna cosa més que llegir els diaris, com ara donar respostes.

Dit això, expressa el vot favorable del seu grup, però insisteix que abans de fer cap pas, cal que el Govern municipal deixi de donar excuses i digui què ha fet per conèixer el projecte, que el comparteixi amb la resta de grups i que digui què n'opina.

El Sr. SUBIRATS puntualitza que les declaracions que s'han esmentat són anteriors al procés d'acord que hi ha hagut amb el Port per canviar la qualificació de l'emplaçament de comercial a cultural, cosa que ja s'ha fet, i ara l'Ajuntament ha demanat quatre informes: un informe urbanístic —la proposició ja dona per fet que el projecte milloraria l'espai públic—; un informe de mobilitat —tothom sap com està el passeig que porta a l'emplaçament des del punt de vista de col·lapse circulatori—; un informe econòmic —les altres franquícies de l'Hermitage no han acabat bé o han acabat requerint fons municipals—, i un informe cultural, ja que hi ha dubtes sobre la qualitat cultural del projecte.

Dit això, expressa el vot favorable de BC, que no s'oposa a la instal·lació d'un projecte de l'Hermitage a Barcelona si aquest té avals i garanties suficients i és positiu per a la ciutat, però no pot dir que sí a un projecte sense disposar dels informes necessaris, que confirmin, per exemple, que dels 16.000 m² no es destinarà una part mínima a exhibició i la resta, a sales de lloguer, restaurants i botigues; que no caldrà l'aportació econòmica de l'Ajuntament perquè sigui sostenible, o que no hi haurà grans problemes de mobilitat.

Conclou que el Govern no serà tan irresponsable com potser alguns volen que sigui per aprovar un projecte sense tenir tots els informes previs, que es compartiran amb els grups municipals per poder debatre sobre aquesta qüestió.

La Sra. PARERA agraeix el suport a la proposició, un suport facilitat pel fet que la mateixa proposició ja inclou la condició que els informes siguin favorables, condició indispensable, ja que cal tenir clar que el projecte és viable i cal transparència en els fons, en com es finança, i assegurar-ne la viabilitat econòmica.

D'altra banda, indica que la voluntat de la proposició era conèixer l'opinió del Govern municipal sobre un projecte anunciat el 2012 que està encallat i que el seu grup, sense haver vist els informes, considera que és bo i que portarà un turisme de qualitat, atès que és un equipament cultural de primer nivell, que beneficiarà el districte.

La Sra. SENDRA expressa l'abstenció del seu grup, que entén que caldria estar valorant un projecte cultural sabent bé què aportarà i quina sostenibilitat tindrà, i subratlla que només hi haurà sostenibilitat econòmica si hi ha públic i, per tant, si les obres que s'exposen són d'interès, de manera que tenir les obres i el projecte artístic, cosa que avui no es té, és el primer punt per començar a parlar del projecte.

El Sr. MASCARELL comenta que allargar tant algunes preses de decisió perjudica el prestigi de la ciutat i estar en la indefinició no convé ningú. Per això, entén que cal prendre ja una decisió sobre aquest assumpte que fa set anys que s'arrossega.

La Sra. BARCELÓ celebra que el Govern municipal, que el 2015 qualificava el projecte de «McDonald's cultural», hagi canviat de parer, i coincideix amb el Sr. Mascarell que cal prendre una decisió i posar fi a les preguntes constants dels grups de l'oposició davant la manca d'explicacions del Govern, a qui demana que presenti els informes i, si és possible, faciliti l'execució del projecte.

El Sr. RAMÍREZ demana al Govern que comparteixi amb els grups els informes que confirmaran si el projecte és viable i permetran desencallar un projecte que fa massa temps que està aturat, i expressa l'opinió que, independentment de si el model de l'operador privat coincideix amb el que reclama el Govern municipal o la ciutat, si el projecte compleix els requisits i és viable, no se li pot negar discrecionalment que s'instal·li a Barcelona.

El Sr. SUBIRATS entén que tothom coincideix que no es poden allargar gaire els terminis, però observa que l'Hermitage vol instal·lar-se a un lloc del port, amb una autoritat específica que requereix un acord entre l'Ajuntament i el Port, acord que ja s'ha assolit, de manera que no es pot dir que tot hagi estat aturat, sinó que s'han fet els passos que s'havien de fer.

D'altra banda, assenyala que no es pot demanar urgència en la resolució del problema sense tenir en compte tots els condicionants i els precedents, ja que no tenir-los en compte seria totalment irresponsable i, si el Govern hagués aprovat un projecte sense tenir en compte, per exemple, el que ha passat amb altres franquícies de l'Hermitage, ara se li estaria retraient que aprovés una cosa sense tenir-ne prou garanties.

Per acabar, anuncia que els informes estaran disponibles abans de finals d'any, i aleshores es podrà valorar si la instal·lació de l'Hermitage s'accepta i si el lloc és el més adequat, entre altres qüestions. Espera que tot plegat es pugui debatre entre tots sense allargar gaire el tema.

La Sra. MARÍ-KLOSE expressa el vot favorable del seu grup.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Junts per Catalunya, Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi i Abstenció d'Esquerra Republicana.

APROVADA

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

10. – (M1923/226) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar el Govern municipal a:
1. Exigir al Govern espanyol la resolució immediata de la Proposició no de Llei sobre la reconversió de la Prefectura Superior de Policia de Barcelona en un centre memorial i documental de la repressió franquista a Catalunya, aprovada per la Comissió d'Interior del Congrés de Diputats l'1 de juny de 2017, la qual suposa: a) El trasllat de la Prefectura Superior de Policia de Barcelona, situada en el número 43 de la Via Laietana, a un altre indret; b) La conversió de l'edifici en un museu i centre de memòria i documentació sobre la repressió franquista i la lluita per les llibertats democràtiques; c) La creació d'un òrgan participat i coordinat entre l'Ajuntament, la Generalitat i el Govern espanyol per tal de gestionar aquest museu-centre memorial; d) El lliurament a la Generalitat de còpia de la documentació de l'Archivo Histórico de la Policía o el Archivo Histórico Nacional relacionada amb la repressió del règim franquista, amb l'objectiu de posar-la a l'abast dels investigadors i investigadores i del conjunt de la ciutadania.
 2. Iniciar les actuacions necessàries per a declarar l'edifici Bé Cultural d'Interès Local (BCIL), a fi de garantir la seva preservació patrimonial.
 3. Posar en marxa l'elaboració del pla d'usos de l'edifici i del posterior projecte de museïtzació.
 4. Negociar amb el Govern espanyol la cessió de la titularitat de l'edifici a l'Ajuntament i/o la Generalitat.
 5. Notificar l'aprovació de la present proposició a la Generalitat i a les entitats memorialistes, els sindicats, els partits polítics i les institucions de recerca històrica que obren des de fa anys per a la dignificació i la reconversió d'aquest emblemàtic edifici de passat sinistre.

La Sra. PÉREZ informa que aquesta proposició ha estat transaccionada i, abans de donar la paraula a la portaveu del grup proponent, s'assegura que tothom en disposa de la versió definitiva.

La Sra. SENDRA posa de manifest que l'edifici del número 43 de la via Laietana va esdevenir durant els llargs anys del franquisme la seu de la brigada políticossocial i va ser un espai de persecució de les diferents branques d'opositors al règim franquista (militants anarquistes i comunistes, membres del moviment obrer universitari, activistes catalanistes i personalitats del món de la cultura), símbol d'horrors i tortures de la policia franquista, que va utilitzar mètodes que són habituals en els pitjors règims dictatorials.

Comenta que la llista de les persones que van patir tortura i violència en aquest espai, moltes de les quals encara són vives, és molt llarga i inclou àmbits molt diversos de la política, de la societat civil i de la cultura. N'esmenta com a exemples Miguel Núñez, Gregorio López Raimundo, Joan Comorera, Manuel Vázquez Montalbán, Jordi

Carbonell, Joan Oliver, Luis Goytisolo, Carles Santos, Magda Oranich, Jordi Pujol, Anna Sallés, Oriol Bohigas, Josep Maria Benet i Jornet, Andreu Claret i Pere Portabella.

Assenyala que aquest edifici, juntament amb el Castell de Montjuïc, el Camp de la Bota, el Fossar de la Pedrera i la presó Model, representa la memòria del que va succeir a Barcelona durant una època, i des de fa dècades entitats memorialistes, associacions pels drets humans, sindicats, partits polítics i historiadors, entre altres col·lectius, reclamen que aquest espai sigui dignificat i convertit en un centre memorial i documental dedicat a difondre el coneixement dels milers de ciutadans que van posar en perill la seva vida per la lluita contra el feixisme, als quals cal retre homenatge.

Indica que l'1 de juny del 2017 ERC va presentar una proposició a la Comissió d'Interior del Congrés de Diputats en què es va acordar traslladar la prefectura a un altre lloc, convertir l'edifici en un centre de memòria i documentació sobre la repressió franquista i crear un òrgan participat i coordinat entre Ajuntament, Generalitat i Govern espanyol per gestionar aquest nou espai. En dos anys, però, ni el Govern de Mariano Rajoy ni el de Pedro Sánchez s'hi han pronunciat.

Exposa que el 26 de març l'Ajuntament de Barcelona va col·locar un símbol davant l'edifici, un faristol en què s'explicava la història d'aquest indret —faristol que ja s'ha hagut de reposar diverses vegades perquè ha estat destrossat en diverses ocasions—, i el mateix mes es va aprovar una proposició dels comuns amb una transacció d'ERC per instar el Govern de l'Estat a fer efectiva la proposició no de llei aprovada l'1 de juny de 2017.

Comenta que els darrers dies s'ha comprovat que aquest espai continua present a la memòria ciutadana i continua generant emocions en el record d'una època franquista, i diverses associacions de comerciants, de veïns i culturals, com ara Òmnium, estan demanant el trasllat de l'ús que té actualment l'espai, i el Grup d'ERC sap que, malgrat les discrepàncies, la majoria dels regidors d'aquesta cambra estarien d'acord a tirar endavant aquella proposició no de llei, motiu pel qual presenta aquesta proposició, que enuncia.

El Sr. MASCARELL expressa el vot favorable del seu grup, que ja va donar suport a la proposició presentada al Congrés dels Diputats l'1 de juny del 2017, per raons de justícia històrica i de reafirmació democràtica.

El Grup de JxCat considera ignominiós que no s'hagi fet un reconeixement explícit als centenars de persones que van patir la repressió i la tortura en aquella comissaria; entén que el fet que aquesta continuï existint com si res és una mostra més de la baixa qualitat que ha mantingut en l'àmbit de la memòria històrica la democràcia espanyola, i troba inacceptable que el dret a la memòria no s'hagi exercit i la memòria de la gent que hi va passar i la documentació de la repressió no hagin estat a l'abast de la ciutadania.

Subratlla que el número 43 de la via Laietana, actual Prefectura de la Policia Nacional, continua sent un símbol inacceptable per a molta gent de persecució política de la dissidència política, de tortures i de repressió, de totalitarisme i d'autoritarisme d'estat que ja no hauria de ser vigent, un símbol que massa gent de l'«acampada» dins l'Estat —com diria Azaña— encara es resisteix a destruir i que cap demòcrata pot justificar. Observa que, d'altra banda, es veuen operacions de blanqueig del franquisme i del dictador que fereixen la sensibilitat de qualsevol demòcrata.

Manifesta la convicció del seu grup que els mateixos partits que van donar suport a la proposició de 2017 donaran suport a aquesta a l'Ajuntament de Barcelona i espera que tothom sigui clar i precís —Alemanya i altres països fa molt temps que mostren el camí—, ja que el pitjor del passat no pot ser ocultat, perquè ocultar-ho és contribuir a la regressió democràtica que s'està produint davant la mirada passiva i sovint poc decent d'alguns responsables polítics.

En darrer lloc, remarca que el seu grup honora tots aquells que van viure la repressió i denuncia els que volen blanquejar la dictadura, el franquisme i el dictador, i recorda que, com deia Montserrat Roig, la democràcia es construeix cada dia, també amb decisions i gestos com el que planteja la proposició.

La Sra. BARCELÓ expressa el vot contrari del seu grup, motivat, sobretot, per la situació que han viscut els integrants, que són els més importants, de l'edifici de la comissaria de la Policia Nacional de la via Laietana, i mostra el suport total del seu grup als cossos i forces de seguretat, en especial a la Policia Nacional, que l'únic que fan és vetllar per la seguretat dels ciutadans i que han hagut de patir l'assetjament dels radicals separatistes que van segrestar la ciutat.

Subratlla que davant de la comissaria van tenir lloc successos que mai no s'haurien de produir (barricades, foc, aldarulls i deteriorament del mobiliari urbà) i demana que no es qualifiquin de manifestacions pacífiques, perquè ella mai no havia vist els professionals de la premsa treballar amb casc a Barcelona. Demana també que no es banalitzï la violència, menys encara a l'Ajuntament de Barcelona.

Dit això, remarca que el Grup de Cs sempre ha condemnat, condemna i condemnarà totes les dictadures del passat, del present i les que puguin existir, i, per tant, condemna el franquisme, i pregunta al grup proponent si ell condemna les txeques del Sr. Lluís Companys i les dictadures actuals, com ara la que hi ha a Veneçuela.

Conclou que no és moment de fer el que planteja la proposició, sinó de defensar els cossos i forces de seguretat que treballen per la seguretat dels ciutadans, en aquest cas, els que han treballat i continuaran treballant a la comissaria de la Policia Nacional de via Laietana.

El Sr. RAMÍREZ expressa el vot contrari del seu grup, que considera que la proposició és un engany a la Comissió i als ciutadans de Barcelona i una mostra d'hipocresia, ja que, un cop més, es recorre a l'excusa de la memòria històrica i del passat de la Prefectura Superior de Policia durant el franquisme quan el que en realitat molesta a alguns grups és la bandera nacional que hi ha a la façana, els agents de la Policia Nacional com a representats d'un estat i, en definitiva, tot allò que recordi Espanya.

Qualifica també d'hipocresia i engany les declaracions del regidor de Memòria Històrica i del Districte de Ciutat Vella, el Sr. Rabassa, en què defensava el trasllat de la comissaria per les molèsties que ocasionaven les tanques protectores que han hagut d'instal·lar els mateixos policies per protegir-se dels violents separatistes, als quals també molesta tot allò que els recordi Espanya.

D'altra banda, subratlla que es proposa convertir l'edifici en un museu contra la repressió franquista quan la manera com s'ha justificat i defensat la violència separatista posterior a la sentència del procés fa d'aquest edifici un exemple de llibertat, de defensa dels valors constitucionals i de lluita contra la violència nacionalista que vol fora de Catalunya no només la Policia Nacional i els cossos de

seguretat de l'Estat, sinó també tots els ciutadans que no són separatistes i pensen d'una manera diferent.

Assenyala que, mentre que a alguns els molesta la presència del cos policial nacional a l'edifici de la via Laietana, al seu grup el molesten els violents que cremen contenidors, llancen llambordes, destrossen comerços i fan barricades; els CDR que tallen carrers, aeroports i vies de tren; els tsunamis que fan que cada dia moltes persones arribin tard a la feina, a l'escola o a casa, i els totalitaris encaputxats i amb la cara tapada que no permeten als joves universitaris assistir a classe. Remarca que, davant d'això, i del que succeeix des de fa alguns anys, la presència dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, particularment de la Policia Nacional, és necessària per protegir els drets constitucionals del que no són separatistes. Per això, expressa el reconeixement total del seu grup a les forces i cossos de seguretat de l'Estat, especialment la Policia Nacional i concretament als que treballen a la comissaria de via Laietana, que gairebé s'han deixat la vida per protegir la convivència de tothom, que representen la dignitat de la societat davant la violència separatista i que cada dia defensen, en condicions molt dures, l'ordre democràtic, de convivència i de llibertat.

Clou la intervenció afirmant que és una obligació política i moral reconèixer la gran tasca que fan aquests cossos i dient «Visca la Policia Nacional».

La Sra. PARERA assenyala que actualment la demagògia és constant i el seu grup intenta no practicar-la en cap intervenció, de manera que intentarà ser molt objectiva amb la proposició, que planteja que s'exigeixi al Govern espanyol donar continuïtat a una proposició no de llei aprovada per la Comissió d'Interior que no és vinculant, de manera que correspon al Govern de l'Estat i al Consell de Ministres decidir si la tira endavant.

Observa que el lloc per exigir coses al Govern espanyol és el Congrés dels Diputats, no una comissió de l'Ajuntament, i que el fet de portar aquí a debat ara una proposició aprovada al Congrés fa dos anys té una clara intencionalitat.

Tot seguit, posa de manifest que en plena guerra al carrer a via Laietana, un regidor feia tuits demanant que la prefectura es canviés de lloc perquè els carrers estaven ocupats per forces policials. Diu que gràcies a Déu que els carrers estaven ocupats per forces policials, i insisteix que no creu que sigui casual que això es porti ara a debat aquí, cosa que entén que no ajuda a res, motiu pel qual demana que es traslladi al Congrés dels Diputats.

Aclareix que no està dient que la proposta li sembla malament, sinó que no és aquí on s'ha de prendre una decisió sobre aquesta qüestió. D'altra banda, entén que el trasllat no s'hauria de proposar mentre no s'hagi decidit la nova ubicació, que s'ha de consensuar amb el Ministeri d'Interior, i que, amb una situació com l'actual, en què no se sap quan a la nit es començaran a cremar contenidors o quan es tallaran carrers, potser tampoc no és un bon moment per demanar als policies de via Laietana que marxin.

En darrer lloc, manifesta sorpresa pel fet que la proposició plantegi que es notifiqui tothom menys el Govern d'Espanya, que és a qui es demana alguna cosa —potser caldria esmenar això—, i expressa el vot contrari del seu grup.

El Sr. RABASSA anuncia el vot favorable dels dos grups del Govern a la proposició, que no fa més que refermar el compromís votat al Congrés dels Diputats al juny del 2017 i

refermat al març del 2018 a l'Ajuntament, i agraeix la feina dels partits polítics que donen suport a la proposició i, sobretot, de les entitats memorialistes, de defensa dels drets humans i de defensa dels drets socials i dels represaliats i les represaliades que van passar per aquest lloc de tortura que es recorda amb un faristol que vol assenyalar i fixar un espai que és important tenir en compte a l'hora de pensar la ciutat del futur. En aquest sentit, indica que l'objectiu dels faristols de memòria democràtica no és només explicar el passat, sinó també ajudar a entendre'l i a pensar la ciutat del futur tenint com alguns dels referents ètics coses que van passar en alguns llocs. En aquest cas, la prefectura de la via Laietana, tal com diu el faristol, és l'epicentre de la tortura i la repressió del franquisme, la dictadura més llarga de l'Europa contemporània, tot i que sembla que a alguns els molesti que es digui, i aquesta proposició referma el compromís de buscar una altra ubicació a la ciutat per a aquest equipament perquè pugui continuar fent la seva feina.

Expressa l'opinió que, en un moment com aquest d'auge de totes les dretes, tant de les que es diuen extremes com de les que no s'hi diuen però que a vegades també ho són, construir ciutats i ciutadans democràtics és important, i d'aquí la importància de la pedagogia. Puntualitza, però, que no estan parlant pas d'un museu que condemni la dictadura, sinó d'un espai memorial, que recordi la repressió de la que ha estat —hi insisteix— la dictadura més sanguinària i llarga de l'Europa contemporània.

Clou la intervenció reiterant l'agraïment als grups que votaran a favor de la proposició i, especialment, al grup proponent.

La Sra. SENDRA diu a la Sra. Parera que justament perquè el seu grup no voldria fer demagògia ha desvinculat la proposició de qualsevol explicació o justificació del que han exposat els grups de Cs i del PP. Entén que tots els grups presents condemnin cada dia totes les violències i totes les dictadures, i que respecte d'això no hi ha d'haver cap dubte.

D'altra banda, observa que ara no s'està parlant de si els cossos de seguretat han fet o no la seva feina —tema sobre el qual caldria un informe i una auditoria molt exhaustius, ja que la ciutadania de Barcelona també ha tingut molts problemes, hi ha molts ferits i molts detinguts que no se sap on són, però d'això s'hauria de parlar en un altre moment—, sinó de convertir un espai que té un simbolisme i una significació específics per a Barcelona d'una època de repressió en un espai de reparació i de memòria, amb tot el que això implica.

Per acabar, explica que si es demana l'acord de l'Ajuntament és perquè l'espai es troba a Barcelona i per adreçar-se a l'Estat cal que l'Ajuntament hi estigui d'acord, i subratlla que la ciutat necessita reparar i conciliar-se amb un passat per poder mirar al futur, i això implica acceptar una història que ha estat dura i, a partir d'aquí, pensar en el futur i créixer.

El Sr. MASCARELL diu que sempre cal donar suport als cossos policials, però encara més s'ha d'exigir a aquests cossos pràctica democràtica, i subratlla que el seu grup diu que no a qualsevol violència, però cal recordar que aquesta acostuma a aparèixer allà on no s'accepta la via democràtica per resoldre els conflictes polítics.

La Sra. BARCELÓ pregunta si el PSC subscriu tot el que ha dit el Grup de BC i diu que qui no condemna dictadures actuals com la de Veneçuela potser no està prou

capacitat per donar lliçons d'ètica. Insisteix que el seu grup sempre ha condemnat, condemna i condemnarà el franquisme, però també les dictadures actuals.

D'altra banda, diu al Sr. Mascarell que no es pot banalitzar la violència —menys encara ho pot fer qui es dedica a la política— dient que cremar contenidors, provocar aldarulls i fer barricades és una resposta a alguna cosa, i insisteix a expressar un suport total als cossos i forces de seguretat que vetllen per la seguretat dels ciutadans.

El Sr. MASCARELL demana intervenir per al·lusions, ja que la Sra. Barceló ha posat en boca seva una cosa que no ha dit.

La Sra. PÉREZ li diu que no li queda temps per intervenir.

El Sr. RABASSA subratlla que cal separar la proposició, que parla de polítiques de memòria, del que està passant actualment, i nega que el molesti cap bandera. Diu que el que el molesta profundament és que en aquest país no hi hagi hagut polítiques públiques de memòria serioses. Indica que, precisament perquè volen polítiques públiques de memòria serioses, donen suport a aquesta proposició per instar l'Estat a una cosa que és de sentit comú i que es va aprovar al Congrés dels Diputats.

La Sra. MARÍ-KLOSE expressa el vot favorable del seu grup.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana i Junts per Catalunya i desfavorable de Ciutadans, Partit Popular i Barcelona pel Canvi.

APROVADA AMB TEXT TRANSACCIONAT amb el redactat següent:

(M1923/226) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar el Govern municipal a: 1.- Exigir al Govern espanyol la resolució immediata de la Proposició no de Llei sobre la reconversió de la Prefectura Superior de Policia de Barcelona en un centre memorial i documental de la repressió franquista a Catalunya, aprovada per **la Comissió d'Interior del Congrés de Diputats l'1 de juny de 2017, la qual suposa: a) El trasllat de la Prefectura Superior de Policia de Barcelona, situada en el número 43 de la Via Laietana, a un altre indret; b) La conversió de l'edifici en un centre de memòria sobre la repressió franquista i la lluita per les llibertats democràtiques; c) La creació d'un òrgan participat i coordinat entre l'Ajuntament, la Generalitat i el Govern espanyol per tal de gestionar aquest centre memorial; d) El lliurament a la Generalitat de còpia de la documentació de l'Archivo Histórico de la Policía o el Archivo Histórico Nacional relacionada amb la repressió del règim franquista, amb l'objectiu de posar-la a l'abast dels investigadors i investigadores i del conjunt de la ciutadania. 2.- Iniciar les actuacions necessàries per a declarar l'edifici Bé Cultural d'Interès Local (BCIL), a fi de garantir la seva preservació patrimonial. 3.- Posar en marxa l'elaboració del pla d'usos de l'edifici i del posterior projecte com a espai de memòria. 4.- Negociar amb el Govern espanyol la cessió de la titularitat de l'edifici a l'Ajuntament i/o la Generalitat, i facilitar, tal com contempla la Proposició no de Llei de l'1 de juny de 2017, el trasllat i la ubicació dels efectius per garantir el desenvolupament del servei que presten. 5.- Notificar l'aprovació de la present**

proposició a la Generalitat i a les entitats memorialistes, els sindicats, els partits polítics i les institucions de recerca històrica que obren des de fa anys per a la **dignificació i la reconversió d'aquest emblemàtic edifici de passat sinistre.**

c) Precs

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

11. – (M1923/227) Que el Govern municipal constitueixi, d'acord amb l'article 35 i següents del ROM, una comissió especial encarregada d'elaborar les bases i de determinar les prioritats d'un Pla Estratègic de la Cultura de Barcelona per als propers anys, en col·laboració amb el Consell de Cultura de la ciutat Barcelona i amb el consens del conjunt de grups municipals del Consistori. Aquesta comissió haurà de definir, entre altres qüestions, l'abast i funcions de l'ICUB, el marc pressupostari, el marc i el funcionament de les línies de subvenció, el rol i la governança dels agents de l'ecosistema cultural barceloní, i el desplegament del compromís amb els artistes i amb la cultura de base de la ciutat.

Punt tractat juntament amb el punt 6.

ACCEPTAT

12. – (M1923/228) Que el govern municipal inici una campanya de difusió i distribució a totes les llars de la ciutat, del tríptic que té editat l'ajuntament de Barcelona, on consta l'adreça de tots els Serveis Socials bàsics de Barcelona i les prestacions a les que té dret la ciutadania.

La Sra. BENEDÍ formula el prec, que vol que tots els ciutadans i totes les ciutadanes de Barcelona sàpiguen quin és el seu centre de Serveis Socials de referència i a quines prestacions poden accedir, una informació que sovint desconeguda (en general, la gent sap quin és el seu CAP, però no quin és el seu centre de Serveis Socials). Entén que el Govern municipal està d'acord que seria ideal que els serveis socials bàsics i els centres d'atenció primària especialitzada treballessin amb programes integrats i arribessin a tota la ciutadania.

Observa que la informació permetria a persones en situació de vulnerabilitat entrar en el circuit necessari per sortir d'aquesta situació, i que com més aviat arribi la informació a aquestes persones, millor, ja que com més temps passa més empitjora la situació i més difícil és de resoldre.

La Sra. PÉREZ dona la paraula a la comissionada d'Acció Social.

La Sra. FUERTES confirma que la informació sobre els centres de Serveis Socials de referència i sobre els serveis que ofereixen continua sent bastant desconeguda malgrat els esforços que s'han fet els darrers anys (en destaca la mapificació a través de Google i l'atenció directa del 010 que deriva la persona que truca a una centraleta on se l'informa dels centres de Serveis Socials que li corresponen). Per això, el Govern

accepta el prec i, per donar-hi resposta, elaborarà un pla de comunicació que presentarà d'aquí a tres mesos.

La Sra. BENEDÍ agraeix l'acceptació del prec i la presentació, d'aquí a tres mesos, del pla de comunicació, que el seu grup contribuirà a millorar, si cal.

ACCEPTAT

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

13. – (M1923/253) Que el govern presenti, en aquesta mateixa comissió, un pla de xoc immediat per millorar la situació de la Plaça Castella al districte de Ciutat Vella, que contempli intervenció de la Guàrdia Urbana, agents cívics, serveis socials i serveis de neteja, per tal que els veïns puguin gaudir del espai públic i els infants de l'Escola Castella puguin disposar de una estona d'esbarjo a la Plaça.

La Sra. MUNTÉ comenta que tant de bo no hagués de presentar aquest prec, perquè això significaria que s'ha solucionat la situació a la qual fa referència, una situació que ve del mandat anterior, que el seu grup ja va denunciar, de la qual es va parlar al Ple del Districte de Ciutat Vella i que els veïns van denunciar al llarg del mandat.

Concreta que la situació té a veure amb la manca de neteja i amb problemes de civisme en una plaça on, a més, hi ha una escola, que necessita fer-ne ús, i subratlla que l'Ajuntament és el responsable d'aquest espai públic i ha de vetllar perquè estigui en condicions de neteja (sense vòmits, deposicions ni xeringues) perquè els infants puguin sortir a jugar.

D'altra banda, comenta que l'esbarjo és una estona plenament educativa, generadora d'oportunitats, de desenvolupament i d'interacció social, i els nens i les nenes de la ciutat han de poder gaudir d'aquesta estona amb seguretat i amb condicions òptimes. Pels motius exposats, el seu grup presenta aquest prec, que enuncia.

La Sra. PÉREZ dona la paraula al regidor de Ciutat Vella.

El Sr. RABASSA accepta el prec i exposa que el Govern treballa a la plaça Castella des del mandat passat des de diversos punts de vista. Concreta que el Pla de veïnatge, conjuntament amb Guàrdia Urbana, el Departament de Llicències, el servei de BCNeta i els auxiliars d'espai públic, entre altres agents, treballen a la plaça Castella diverses problemàtiques que hi ha, a les quals es fa front des de diversos punts de vista, tant pel que fa a qüestions relacionades amb la Guàrdia Urbana com pel que fa a qüestions relacionades amb serveis socials.

D'altra banda, informa que en el mandat passat es va iniciar un petit procés de participació per repensar la plaça; en van sortir diverses propostes i hi ha una comissió de seguiment que es reuneix de manera periòdica per fer-ne seguiment.

Assenyala que es tornarà a convocar aquesta comissió de seguiment per poder presentar aquest pla de xoc que preveu diverses intervencions des del punt de vista policial, de serveis socials i d'urbanisme (hi ha algunes propostes urbanístiques que es podrien plantejar per fer que la plaça fos més veïnal i prioritant l'ús de l'escola).

Per acabar, indica que s'estan desenvolupant diverses accions municipals que estan monitoritzades des del Districte, que hi ha una taula de treball d'espai públic en què la plaça Castella és una de les places prioritàries, i espera poder presentar el pla de xoc en properes comissions.

La Sra. MUNTÉ agraeix l'acceptació del prec i afirma que el seu grup, que farà seguiment del compliment del prec, és conscient de les problemàtiques que conflueixen a la plaça. D'altra banda, assenyala que el pla de xoc que demana el seu grup vol incidir en aquestes problemàtiques, no només mitjançant la intervenció de la Guàrdia Urbana, sinó també mitjançant la neteja, els serveis socials i l'urbanisme.

ACCEPTAT

14. – (M1923/252) Que el govern municipal constitueixi de manera urgent la Comissió de Seguiment i Avaluació de la MPGM per l'obtenció d'habitatge de protecció pública en sòl urbà consolidat, tal com va acordar en el Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona a la sessió del 28 de setembre de 2018.

Punt tractat juntament amb el punt 3.

ACCEPTAT

Del Grup Municipal Ciutadans:

15. – (M1923/241) Que el Govern Municipal insti al Consorci d'Educació i a la Generalitat de Catalunya a garantir el dret d'assistir a classe a aquells alumnes que volen continuar amb la seva formació acadèmica en els centres educatius i universitaris a la ciutat de Barcelona durant els dies de vaga.

La Sra. BARCELÓ saluda el Sr. Àlex Serra, vicepresident de la plataforma S'ha Acabat!, de la qual destaca la feina que fa i el valor en defensar un dret fonamental com assistir a classe, un dret que ha estat vulnerat des del 14 d'octubre, dia en què es va conèixer la sentència del procés per sedició i malversació. Concreta que estudiants de les universitats públiques catalanes van convocar una vaga i van intentar impedir de manera violenta l'accés als alumnes i als professors que volien continuar la seva activitat educativa. Davant d'aquest fet, el seu grup presenta aquest prec, que enuncia.

La Sra. PÉREZ dona la paraula a la comissionada d'Educació.

La Sra. TRUÑÓ informa que, en relació amb el prec, el Govern ha fet dues preguntes al Consorci d'Educació de Barcelona: en primer lloc, si el dia de la vaga general convocada, el 18 d'octubre, hi va haver alguna escola o institut de secundària de la ciutat on no es respectessin els serveis mínims o on es registrés algun incident, i la resposta va ser que no n'hi va haver cap; en segon lloc, en quines convocatòries de vaga d'estudiants s'ha produït algun incident en els centres educatius de la seva competència, i la resposta va ser que tots els alumnes i les alumnes han tingut garantit el dret d'assistir a classe en tot moment. Per aquest motiu, el Govern rebutja el prec.

La Sra. BARCELÓ diu que el rebuig del prec obvia un problema i en representa un altre, ja que la comissionada d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona no és capaç d'acceptar un prec en què es demana que es defensi un dret fonamental, i subratlla que els alumnes han hagut de fer el que no és capaç de fer l'Administració pública. Tot seguit, posa de manifest que els estudiants han hagut de suportar la violència dels radicals separatistes, piquets amenaçadors, barricades, cadenes a les portes, insults, destrucció de mobiliari i agressions verbals i físiques, tot amb la complicitat dels rectors de les universitats públiques, que, lluny de garantir la seguretat i el dret d'assistència a classe, l'únic que van fer va ser signar un manifest en què s'exigia la llibertat dels presos, l'autodeterminació i el retorn dels fugits i que mai no haurien d'haver signat, ja que la seva responsabilitat és defensar el conjunt dels estudiants i professors de les universitats públiques, no únicament els d'ideologia separatista. Lamenta profundament l'actitud del Govern davant d'aquest prec, ja que no reconeix la violència quan el rector de la Universitat Pompeu Fabra demanava als alumnes que no anessin a classe perquè no es podia garantir la seguretat. Per acabar, torna a donar les gràcies a la plataforma S'ha Acabat! i als estudiants que són una lliçó per als professors i els rectors de les universitats catalanes que no han sabut estar a l'alçada.

La Sra. TRUÑO assegura que l'Administració municipal treballa tant pel dret a l'educació com pel dret d'assistència a classe, un dret que, com ha dit, tot l'alumnat dels centres educatius als quals l'Ajuntament contribueix mitjançant la gestió compartida amb el Consorci d'Educació ha tingut garantit, i també treballa i ha de generar condicions per a l'exercici dels drets de manifestació, de vaga i de participació política ciutadana, també dels estudiants.

NO ACCEPTAT

Del Grup Municipal Partit Popular:

16. – (M1923/230) Que el Govern Municipal presenti una convocatòria extraordinària de subvencions per a entitats familiars que desenvolupin projectes i activitats per a les famílies nombroses.

El Sr. RAMÍREZ formula el prec, motivat per l'absència, en la convocatòria ordinària de subvencions per al 2019, que preveu un pressupost de 19.254.000 euros destinats a projectes culturals, socials, d'oci, educatius, religiosos o participatius, de cap línia o apartat específic per a les entitats familiars que fan projectes de suport a les famílies, especialment a les famílies nombroses.

Explica que el 2018 va desaparèixer dels epígrafs de les convocatòries de subvencions la referència a les famílies, i que el seu grup només ha trobat entre les subvencions atorgades una subvenció de 4.000 euros a favor de FANOC, l'Associació de Famílies Nombroses de Catalunya, i d'altres de denegades per manca de recursos, i subratlla que hi ha moltes entitats que donen suport a dones amb fills que no tenen recursos, a les quals ajuden a tenir formació, feina i recursos, que no es poden englobar en cap epígraf de la convocatòria, i hi ha altres entitats que fan activitats adreçades a famílies

nombroses, en les quals participen milers de famílies de la ciutat des de fa anys, que tenen la sensació que no es poden presentar a aquesta convocatòria de subvencions perquè no hi ha cap epígraf que doni suport als seus projectes.

La Sra. FUERTES respon que els ajuts i avantatges per a famílies nombroses, així com per a famílies monoparentals, es recullen en un mateix apartat del web de l'Ajuntament que comprèn set àmbits: educació, lleure i esport, cultura, habitatge, transport i mobilitat, prestacions econòmiques i altres recursos, dintre dels quals destaquen les beques menjador, les bonificacions en estudis cursats a escoles municipals, les beques d'estiu o les bonificacions de l'impost sobre béns immobles. D'altra banda, les entitats poden optar a diferents subvencions, com ara les subvencions per a la planificació, la gestió, el seguiment de plans i processos de desenvolupament comunitari, i l'Àrea de Drets Socials ofereix diferents ajuts d'emergència social a les famílies (el 2018 van representar un cost d'11,7 milions d'euros). Per això, el Govern entén que la consideració de família nombrosa en aquest cas no justificaria un ajut específic, de manera que no accepta el prec.

El Sr. RAMÍREZ lamenta que el Govern torni a rebutjar el prec del seu grup de dedicar una línia específica a subvencions per a les entitats familiars que desenvolupen projectes i activitats per a famílies nombroses, com ja va fer durant el mandat passat, quan el Grup del PP va demanar mitjançant diferents iniciatives que es recuperessin els epígrafs de les convocatòries de subvencions específics per a les famílies.

Entén que, independentment de l'existència de línies de suport a projectes culturals, socials o d'oci, caldria recuperar algun ajut per als necessaris projectes de suport a les famílies i, molt especialment, a les famílies nombroses, per això el seu grup hi continuarà insistint.

NO ACCEPTAT

d) Preguntes

Del Grup Municipal Ciutadans:

17. – (M1923/240) Quin és el número previst d'habitatges protegits que s'hauran iniciat durant tot l'any 2019 i, d'aquests, quants seràn de lloguer asequible?

Punt tractat juntament amb el punt 3.

ES DONA PER TRACTADA

Del Grup Municipal Partit Popular:

18. – (M1923/231) Quants habitatges de protecció oficial ha incorporat l'Ajuntament de Barcelona des de la aplicació de la mesura del 30%?

Punt tractat juntament amb el punt 3.

ES DONA PER TRACTADA

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

19. – (M1923/246) Existeix una política municipal de foment de la itinerància de les produccions pròpies? Quantes exposicions de producció pròpia són objecte d'interès per part d'altres museus? Quantes produccions teatrals o musicals? I finalment, quantes produccions d'òpera, concerts, etc. hi ha a Barcelona actualment que tinguin prevista una itinerància internacional?

La Sra. PARERA observa que quan es parla de cultura sempre es debat sobre la importació de la cultura cap a Barcelona i, en aquest cas, el seu grup pregunta per l'exportació de la cultura de Barcelona més enllà de les seves fronteres.

El Sr. SUBIRATS afirma que el Govern comparteix totalment l'esperit que entén que tenen aquestes preguntes, vetllar per l'augment de la presència internacional de Barcelona i afavorir aquesta presència mitjançant tots els instruments disponibles, i aquests objectius estan molt presents en totes les instàncies de l'Ajuntament i es practiquen allà on es pot tenir influència.

La Sra. PARERA celebra que el Govern en comparteixi l'esperit, però voldria que se li facilitessin —si no pot ser ara, més endavant— les dades que sol·licita.

El Sr. SUBIRATS respon que, atesa la dificultat de facilitar en dos minuts i mig totes les dades que demana, ara li farà una resposta genèrica i més endavant li facilitarà la informació completa.

Com a resposta genèrica, comenta que darrerament Barcelona ha estat a la Fira Internacional del Llibre de Buenos Aires i a la Milano Book Fair i que el Museu Picasso ha fet les dues darreres exposicions en coproducció amb París. D'altra banda, les fàbriques de creació tenen moltíssima relació internacional; la presència de programadors culturals al Grec és constant i aquestes produccions després viatgen a altres llocs, i enguany s'inauguraren residències per a creadors i artistes que permetran que Barcelona formi part dels circuits internacionals d'intercanvi i, per tant, afavoriran el procés d'internacionalització.

La Sra. PARERA entén que ara no es pugui facilitar tota la informació per manca de temps i agraeix que es faciliti més endavant.

ES DONA PER TRACTADA

20. – (M1923/249) Quins són els esdeveniments internacionals esportius confirmats pels propers quatre anys a Barcelona i quines són les candidatures que l'Ajuntament té previst presentar, o a les quals pensa donar suport, durant aquest mandat? Hi ha un projecte estratègic per mantenir o millorar el posicionament esportiu internacional per

Barcelona?

La Sra. PARERA formula les preguntes, relacionades amb la projecció internacional de Barcelona en l'àmbit de l'esport, i agraeix la trobada que va permetre parlar-ne més privadament.

El Sr. ESCUDÉ confirma que els esdeveniments a què fan referència les preguntes formen part de les línies de treball de l'IBE i de l'Ajuntament, com no podria ser d'una altra manera, però comenta que, a parer seu, quan es pensa en esdeveniments esportius internacionals que ha acollit Barcelona sovint es pensa en grans esdeveniments com els mundials de natació, de futbol o de bàsquet, els jocs olímpics i paralímpics o els World Roller Games, i es menystenen competicions que la ciutat organitza cada any i que la situen en el calendari internacional com a capital de l'esport, com ara el Godó; la mitja maratón, que recentment ha estat declarada una de les millors mitges maratons del món; la Volta a Catalunya; la Cursa Jean Bouin; la Ultra Trail a Collserola; el Torneig Internacional Ciutat de Barcelona de Gimnàstica Rítmica, en el qual participen les millors gimnastes del món, o el Torneig Internacional Ciutat de Barcelona de Tennis Taula.

Dit això, assenyala que demà a la sessió del Consell Municipal es parlarà sobre la taula de treball Barcelona al Món, una ramificació del Consell que ha de ser, gràcies a la complicitat dels agents implicats i dels grups municipals —espera que tots hi col·laborin—, una eina que serveixi per determinar quin és el model de grans esdeveniments que interessa la ciutat. A parer seu, aquests grans esdeveniments han d'apostar per proves en què l'esport femení tingui protagonisme —el 2021 Barcelona acollirà la fase final del Mundial d'Handbol— i treballar amb criteris de sostenibilitat mediambiental i econòmica per facilitar que els esdeveniments deixin un llegat, ja sigui tangible o intangible, en forma de promoció de l'esport a la ciutat. Entén que organitzar qualsevol esdeveniment a la ciutat sense tenir en compte criteris com aquests implicaria deixar d'invertir en allò que eixampla la base de l'esport.

La Sra. PARERA assegura que el seu grup col·laborarà amb el Govern municipal en qualsevol projecte esportiu interessant per a Barcelona —l'esport és una matèria que a ella personalment l'interessa—, però explica que ha volgut centrar la pregunta en els esdeveniments internacionals perquè projecten molt la imatge de la ciutat i són una gran oportunitat per millorar recursos, equipaments i instal·lacions i ajuden a incentivar molt la pràctica de l'esport.

ES DONA PER TRACTADA

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

VI) Mocions

VII) Declaracions Institucionals

1. - La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: 1.- Ratificar el compromís del consistori en la protecció de tots els infants i adolescents per igual, d'acord amb la

Convenció sobre els Drets de l'Infant de Nacions Unides. 2.- Donar suport a les administracions, entitats i organitzacions que treballen amb el compromís de millorar les condicions de vida i de respecte dels drets dels infants i adolescents. 3.- Facilitar a les administracions competents l'exercici de les seves funcions.

La Sra. BARÓ llegeix la declaració.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya i Ciutadans.

APROVADA

2. - La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: Primer.- Manifestar la condemna a qualsevol tipus de violència que s'exerceixi contra les dones, fruit de la societat masclista i patriarcal en la que vivim i reiterar el compromís amb la lluita contra la violència masclista. Segon.- Adoptar el compromís perquè els grups parlamentaris a Madrid demanin una modificació del codi penal i una legislació adequada sobre prevenció i atenció a aquestes violències. Una violació no és un abús sexual i el sistema judicial així ho ha de reconèixer. Tercer.- Demanar al Gobierno de España que s'inclogui en la formació obligatòria dels jutges, fiscals i advocats matèries de gènere i violència masclista. Quart.- Augmentar els recursos del pressupost municipal, tant per atendre les dones víctimes com per sensibilitzar la societat en tots els àmbits de la vida com l'oci nocturn i sobretot en l'àmbit educatiu, el nostre futur. Cinquè.- Adoptar el ferm compromís d'aïllar i renunciar a pactes de qualsevol tipus amb partits polítics d'ultradreta i negacionista que proposi un pas enrere en la lluita contra la violència vers les dones i la plena igualtat. Sisè.- Comunicar aquest acord a la Generalitat de Catalunya, al Congreso de los Diputados i a les entitats que dia rere dia treballen per eradicar la violència masclista.

La Sra. VILA llegeix la declaració.

Votació favorable de Barcelona en Comú, Partit dels Socialistes de Catalunya, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya i Ciutadans.

APROVADA

La Sra. PÉREZ dona les gràcies a tothom i dona per finalitzada la sessió.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les 13.34 h.